

**ABONAMENT RADIOWO-TELEWIZYJNY
W NIEMCZECH (GEZ)**

**PIERWSZA WIZYTA W AMS:
CO POWINIENES WIEDZIEC?**

#PORADY
**WŁASNA FIRMA:
UNIKNIJ BŁĘDÓW**

KINDERGELD 2017: WYSOKOŚĆ ŚWIADCZENIA

**ILE PIENIĘDZY ZOBACZYMY W TYM ROKU NA
KONCIE I KIEDY?**

ILE ZARABIA SIĘ W OPIECE?

**PŁACA MINIMALNA W POLSCE
I W EUROPIE**

Podatki lekkie jak motyle

Dla osób pracujących w Niemczech i Austrii:

- rozliczymy podatki z pracy oraz działalności gospodarczej
- dobierzemy właściwą klasę podatkową i pomożemy ją zmienić
- zawniosujemy o zasiłki rodzinne i macierzyńskie
- uzyskamy ekwiwalenty i odszkodowania z niemieckich kas urlopowych

SPIS TREŚCI

INFORMACJE

Gospodarka

- 4 Ile zarabia się w opiece?
- 6 Płaca minimalna – wszystkie chwytły
- 7 Płaca minimalna w Polsce i w Europie
- 8 Austria wprowadzi płacę minimalną
- 8 Płaca minimalna a rzeczywistość
- 9 W Austrii żyje się drożej niż w Niemczech
- 10 Osobom starszym będzie łatwiej znaleźć pracę
- 10 Kary nakładane przez Jobcenter sięgnęły zawrotnej kwoty

Polityka

- 11 Austria. Państwo zapłaci za wózek i aparat dentystyczny

Kultura & turystyka

- 12 Ile trzeba wydać na zwiedzanie Wiednia?
- 14 Jak będzie wyglądało życie w 2047 roku?
- 15 Żywe tradycje Szwajcarii, czyli od sera aż po techno
- 16 Tego o Wiedniu na pewno nie wiedziałeś!

PORADNIKI

Niemcy

- 20 Mieszkanie w Niemczech – skróty i pojęcia jakie musisz znać przeglądając ogłoszenia
- 23 Abonament radiowo-telewizyjny w Niemczech (GEZ) – kto może zostać zwolniony z opłaty?
- 24 Kiedy Deutsche Bahn zwraca koszty podróży?
- 26 Prawa pracownika w Niemczech: Praca w niedziele, święta oraz w godzinach nocnych
- 28 Wszystko, co musisz wiedzieć o urlopie
- 31 Kindergeld 2017: Wysokość świadczenia i terminy płatności
- 32 Jak założyć i prowadzić własną firmę w Niemczech?

Austria

- 38 Odholowano mi samochód w Wiedniu. Co teraz?
- 40 Pierwsza wizyta w AMS – niezbędne informacje
- 41 Familienbeihilfe w Austrii
- 43 Salzburg i okolice: te miejsca warto zobaczyć!
- 50 Zwiedzamy Wiedeń – czyli jak nie wyjść na kompletnego turystę!
- 53 Własna firma – tych błędów można uniknąć

Szwajcaria

- 56 Wynagrodzenie w Szwajcarii – Q&A
- 58 Parkowanie w Szwajcarii bez tajemnic
- 62 10 powodów, dla których warto pojechać do Tessynu
- 64 Jak spędzić tani urlop w Szwajcarii?

10 Kary nakładane przez Jobcenter sięgnęły zawrotnej kwoty

Zatajenie dochodów lub odrzucenie oferty pracy przez bezrobotnego sporo kosztuje

12 Ile trzeba wydać na zwiedzanie Wiednia?

Zwiedzanie najpopularniejszych atrakcji stolicy Austrii kosztuje najwięcej w całej Europie

26 Prawa pracownika w Niemczech

Praca w niedziele, święta oraz w godzinach nocnych

41 Familienbeihilfe w Austrii

Kto może starać się o zasiłek rodzinny? Jaka jest jego wysokość?

56 Wynagrodzenie w Szwajcarii - Q&A

Odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania związane z wynagrodzeniem w Konfederacji

Ile zarabia się w opiece

Praca w opiece cieszy się niestąbnącym zainteresowaniem wśród osób decydujących o emigrację zarobkową. Czy powodem takiego zainteresowania są wysokie stawki? Ile zarabia się w opiece w Austrii, w Niemczech czy w Szwajcarii? Gdzie praca naprawdę się opłaca? Sprawdziliśmy.

Praca w opiece jest przede wszystkim polem zawodowym dla osób z wykształceniem opiekunki osób starszych, ale i pielęgniarzek czy fizjoterapeutów. Osoby związane z branżą znajdują zatrudnienie w domach spokojnej starości, szpitalach, hospicjach, klinikach rehabilitacyjnych oraz jako pracownicy świadczący domową opiekę zdrowotną.

Obowiązki związane z tą pracą są wszędzie takie same lub podobne. Tego samego nie można jednak powiedzieć o zarobkach. Na ich wysokość wpływa szereg różnych czynników, więc jednoznaczna odpowiedź jest trudna do sformułowania. Jednak z pomocą przychodzą portale analizujące i porównujące wynagrodzenia, które prezentują uśrednione dane. W zależności od miasta w Niemczech płace osób ogólnie zatrudnionych w branży, zarobki oscylują między 1.747 a 2.661 euro miesięcznie (w przeliczeniu 21.667 – 32.994 euro rocznie) brutto – podaje Gehalt.de. Bardziej szczegółowe dane można znaleźć na portalu Lohnanalyse, który nie dość, że podaje roczne zarobki, to porównuje je także do krajów graniczących z RFN czyli Austrią i Szwajcarią.

Statystyki przedstawiane na łamach Lohnanalyse dają nam obraz tego, jak wygląda praca asystentki, dyplomowanej opiekunki oraz pielęgniarzki.

Asystentka czyli Pflegeassistentin może liczyć w Niemczech na zarobek rzędu 15.000 euro rocznie. W Szwajcarii będzie to z kolei 50.161,97 franków, przy pracy na pełnym etacie.

Dyplomowana opiekunka w RFN zarobi średnio 30.000 euro rocznie (praca od 30 godzin miesięcznie), podczas gdy w Austrii będzie to 22.153,85 euro, a w Konfederacji 71.076,97 franków. Nietrudno zauważyć, że różnice są znaczne i to nie tylko w zarobkach. Biorąc pod uwagę czas pracy i dni urlopowe najlepiej wypadają Niemcy – średnio

dyplomowane opiekunki pracują po 40 godzin tygodniowo, a do dyspozycji mają 27 dni urlopu. W Szwajcarii jest to średnio prawie 41 godzin przy 24,2 dniach urlopu, a w Austrii 40 godzin tygodniowo przy zaledwie 20 dniach urlopu w skali roku.

Pielęgniarsz lub pielęgniarka zatrudniona w Niemczech może liczyć z kolei na średni roczny zarobek w okolicach 30.321,88 euro. Nieco więcej płaci się w Austrii, bo średnio 32.434,09 euro rocznie (brutto). W Szwajcarii jest to z kolei 68.614,06 franków w przypadku pełnego etatu. Co ciekawe, w tym przypadku osoby wykonujące zawód pielęgniarsz czy pielęgniarki właśnie w Konfederacji mogą liczyć średnio na zaledwie 25,6 dni urlopowych. W Austrii jest to z kolei 28,4 dni a w RFN 29,6 dni w skali roku. Liczba godzin pracy oscyluje we wszystkich krajach wokół 40 i waha się między 37,8 w Niemczech a 39,9 w Szwajcarii.

W przypadku powyższych danych warto jeszcze raz zaznaczyć, że chodzi o dane uśrednione, a więc zarobki będą się różnić in plus lub in minus w zależności od stopnia kwalifikacji, wieku, a także regionu w którym jest wykonywana praca.

Ważnym punktem są również koszty utrzymania. W przypadku Szwajcarii, mimo wysokich zarobków koszty są najwyższe na Starym Kontynencie. Zdecydowanie lepiej pod tym względem jest w Austrii, a także w Niemczech, o czym pisaliśmy tutaj.

Wracając do pytania postawionego na samym początku – czy przedstawione wyżej zarobki są godziwe – trudno jednoznacznie rozstrzygnąć. Warto jednak pamiętać, że praca w opiece nie należy do najłatwiejszych. Prócz codziennego obcowania z drugim człowiekiem opiekunowie przejmują za niego odpowiedzialność. Empatia, cierpliwość, a także umiejętność obchodzenia się z chorobą a czasem i śmiercią uzupełniają ten jakże wymagający profil pracownika.

Piotr Piela

Es gilt
EUR 1
Die Ze
5.1.
5.2.
Die
Bes

Płaca minimalna - wszystkie chwytły dozwolone?

Mimo, że minęło już sporo czasu od momentu wprowadzenia ustawowej płacy minimalnej w Niemczech, lwią część pracowników jest dyskryminowana przez nie do końca legalne praktyki pracodawców.

Po raz pierwszy w historii rząd RFN w swoim raporcie dotyczącym tzw. "pracy na czarno" opublikował również informacje dotyczące działań związanych z nieprzestrzegania ustawy o płacy minimalnej. Sprawę opisuje m.in. Süddeutsche Zeitung.

Z raportu wynika, że nielegalne praktyki związane ze stosunkiem pracy stosowane są przede wszystkim w branży transportu, a konkretnie w logistyce i spedycji. Także transport osób ciągle walczy z tym problemem. Na tym lista się jednak nie kończy. Dyskryminowani są również pracownicy budowlani, personel sprzątający, rzeźnicy czy osoby pracujące w hotelach i restauracjach. Nie może więc dziwić, że straty poniesione z tytułu nielegalnych metod wzrosły do 875,6 mln euro. Przed czterema laty było to jeszcze 799,1 mln.

Tylko w 2016 roku niemiecki Urząd Celny prowadził 107.000 postępowań związanych z pracą na czarno. Metody, do których uciekają się pracodawcy stają się coraz bardziej wyrafinowane - zauważają autorzy raportu. Jako jedną z największych bolączek wymienia się tutaj m.in. pozorną działalność gospodarczą, dzięki której pracodawca nie płaci składek na ubez-

pieczenie społeczne i na papierze wygląda jak osoba wykonująca wolny zawód.

W raporcie poświęcono również sporo miejsca nielegalnym działaniom firm, które próbują obchodzić postanowienia związane z ustawą o płacy minimalnej. Urząd Celny przedstawił całą listę działań i praktyk, do których uciekają się pracodawcy jednocześnie dyskryminując swoich podwładnych. Chodzi o zaliczanie kosztów wyżywienia i mieszkania, a także przykładowo ubrania roboczego do wypłaty, wynagradzanie płatnych nadgodzin bonami zamiast pieniędzmi czy stosowanie umów o praktykę, by zatrudniać pracowników jak najniższym kosztem.

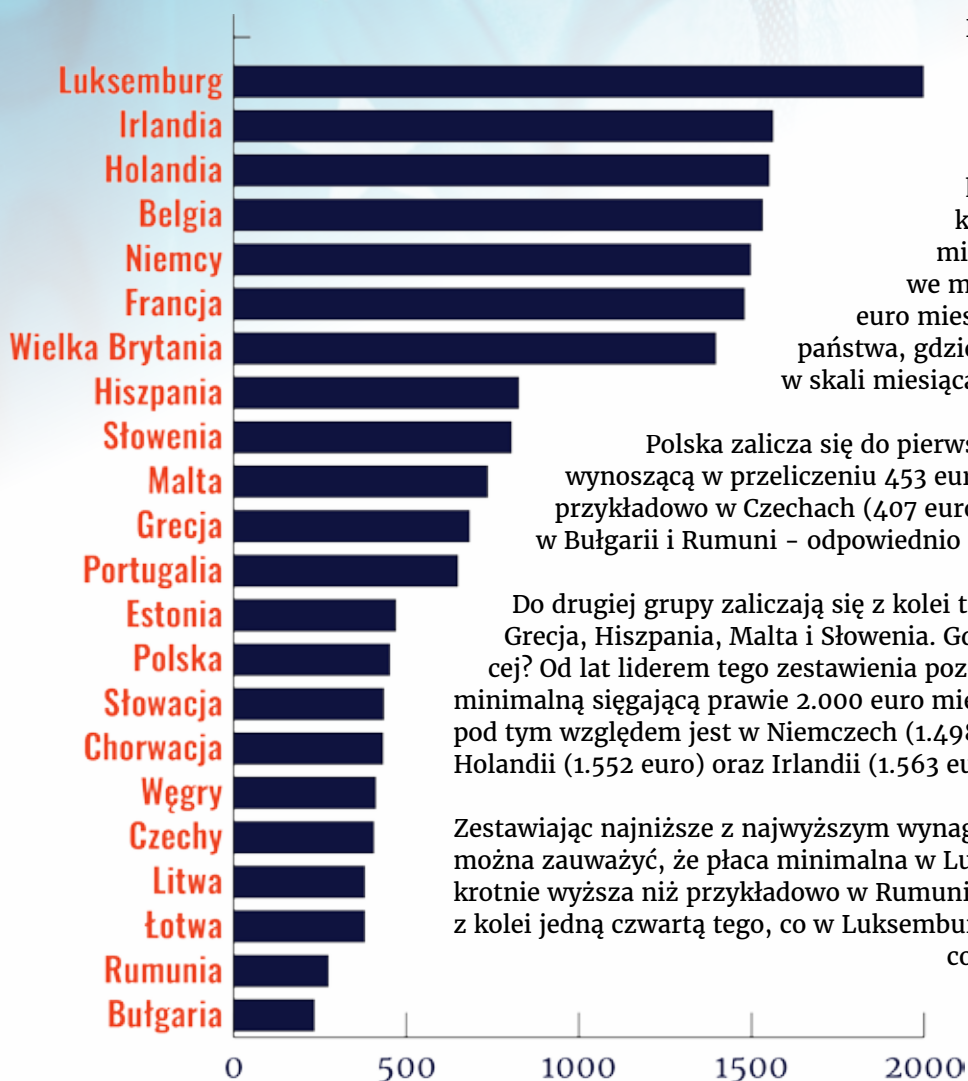
Sprawa obchodzenia postanowień związanych z płacą minimalną wcale nie jest nowa. Rok po jej wprowadzeniu, raport odnośnie nielegalnych działań opublikowali związkowcy z DGB. Niektóre z powyższych punktów, odpowiadają problemom poruszonym już wcześniej. Pytanie, jakie należałoby sobie zatem zadać, brzmi: dlaczego problem narasta oraz dlaczego pracownicy są nadal dyskryminowani skoro są znane jego źródła?

Piotr Piela

Płaca minimalna w Polsce i w Europie

W Polsce aktualnie toczy się dyskusja dotycząca płacy minimalnej. Z tej okazji warto przyjrzeć się ile wynosi ustawowe minimum w innych państwach Starego Kontynentu. Niektóre liczby dosłownie przyprawiają o zawrót głowy.

PŁACA MINIMALNA W EUROPIE

Płace minimalne w państwach Unii Europejskiej można podzielić, zgodnie z danymi Eurostatu, na trzy grupy. Pierwszą stanowią kraje, gdzie minimalna stawka nie przekracza 500 euro miesięcznie. Druga to ustawowe minimum między 500 a 1.000 euro miesięcznie, a do trzeciej należą państwa, gdzie płaci się 1.000 euro i więcej w skali miesiąca.

Polska zalicza się do pierwszej grupy z płacą minimalną wynoszącą w przeliczeniu 453 euro miesięcznie. Mniej płaci się przykładowo w Czechach (407 euro), a zdecydowanie najmniej w Bułgarii i Rumunii – odpowiednio 235 i 275 euro miesięcznie.

Do drugiej grupy zaliczają się z kolei takie kraje jak Portugalia, Grecja, Hiszpania, Malta i Słowenia. Gdzie zatem płaci się najwięcej? Od lat liderem tego zestawienia pozostaje Luksemburg z płacą minimalną sięgającą prawie 2.000 euro miesięcznie. Niewiele gorzej pod tym względem jest w Niemczech (1.498 euro), Belgii (1.532 euro), Holandii (1.552 euro) oraz Irlandii (1.563 euro).

Zestawiając najniższe z najwyższym wynagrodzeniem minimalnym, można zauważyć, że płaca minimalna w Luksemburgu jest dziewięćkrotnie wyższa niż przykładowo w Rumunii. Polskie stawki stanowią z kolei jedną czwartą tego, co w Luksemburgu oraz jedną trzecią tego, co w Niemczech i w Wielkiej Brytanii.

Austria wprowadzi płacę minimalną

Rozmowy toczone w gronie partnerów społecznych przyniosły porozumienie. Do 2020 roku na terenie Austrii ma zostać wprowadzone minimum płacowe. Negocjacje ws. uelastycznienia godzin pracy zakończyły się jednak fiaskiem.

Tuż przed upływem terminu wyznaczonego przez stronę rządową, partnerom społecznym udało się osiągnąć porozumienie ws. uregulowania kwestii płacy minimalnej. Wspólne stanowisko to minimalna stawka w wysokości 1.500 euro osadzona w umowach zbiorowych (niem. Kollektivvertrag). Tym samym nie będzie to płaca minimalna na gruncie ustawy. Zmiany mają zostać wprowadzone najpóźniej do 2020 roku, później nastąpi ich ewaluacja.

Negocjacje pośród zainteresowanych stron dotyczyły również uelastycznienia czasu pracy. W tej kwestii nie udało się osiągnąć porozumienia, a negocjacje mają zostać wznowione. Na razie nie wiadomo kiedy.

Piotr Piela

„Co najmniej 1.500 euro miesięcznie brutto”

Płaca minimalna a rzeczywistość

Wydawałoby się, że tzw. Mindestlohn w Austrii już wkrótce pozwoli całej rzeszy pracowników poprawić swoją sytuację materialną. Jednak od podpisanego porozumienia do wprowadzenia w życie daleka droga.

Co najmniej 1.500 euro miesięcznie brutto – tyle zgodnie z porozumieniem partnerów społecznych ma wynosić minimalne wynagrodzenie w Austrii osadzone w umowach zbiorowych (niem. Kollektivvertrag). Co dobrze wygląda na papierze, okazuje się nie lada wyzwaniem dla firm, które w przeciągu dwóch i pół roku muszą podnieść wynagrodzenia o nawet 30%. Innymi słowy, osoby zatrudnione m.in. jako floryści, fryzjerzy, cukiernicy czy personel sprzątający na podwyżkę póki co muszą poczekać, bowiem ich pracodawcy muszą się do takowych przygotować.

Świadczą także o tym liczby – przykładowo obecnie minimum płacowe dla florystów to zaledwie

1217 euro. Znacznie poniżej granicy 1.500 zarabiają w Austrii także krawcy i krawcowe (1.387 euro). Skok płacowy mógłby odbić się czkawką i zamiast pomóc pracownikom spowodować zwolnienia w firmie. Dlatego też wprowadzanie będzie bieżąco monitorowane przez specjalną komisję, która może dla danej branży wydłużyć okres przejściowy ponad termin graniczny czyli 2020 rok.

Tym samym pracownicy w części branż na wyższą stawkę minimalną pomimo jej uchwalenia mogą jeszcze poczekać nawet kilka lat. Koniec końców rzeczywistość nie idzie zawsze w parze z oczekiwaniami a powyższe przykłady są tego świetnym dowodem.

Piotr Piela

W Austrii żyje się drożej niż w Niemczech

Jaki procent swoich dochodów przekazują na czynsz mieszkańcy Wiednia, a jaki Berlina czy Monachium? Liczby robią wrażenie.

Wbrew pozorom życie w niemieckich metropoliach jest tańsze niż w Wiedniu. Choć całkowity czynsz w Niemczech jest częściowo wyższy, to obraz mierzony według siły nabywczej relatywizuje się. Tak wynika z aktualnej analizy portalu ImmobilienScout24 i Instytutu badania opinii i rynku pracy GfK.

Wprawdzie ceny za wynajem mieszkań w Wiedniu, gdzie m² kosztuje 11 euro miesięcznie (10.600 euro rocznie za 80m²), w porównaniu do cen w Monachium – 14,4 euro miesięcznie za m² (13.800 euro rocznie za 80 m²) – wydają się umiarkowane, to jednak w stolicy Austrii mieszkańcy na opłatę mieszkania muszą wydać aż 47% dochodu, podczas gdy Monachijczycy za

mieszkanie płacą 4,6% swojej wypłaty. Z drugiej strony czynsz w stolicy Bawarii wzrósł od 2010 roku o całe 31%, w Wiedniu wskaźnik ten sięgnął jedynie 8%.

Średnia siła nabywcza Wiedeńczyków wynosi według GfK 22.478 euro rocznie, a zatem o tylko 1% więcej niż w roku poprzednim. W Monachium natomiast wyniosła ona 30,136 euro, wzrosła jednak w ciągu roku o 3%.

Według ImmobilienScout24 życie w Berlinie czy Hamburgu jest jeszcze tańsze niż w stolicy Austrii. W stolicy RFN opłaty za mieszkanie zabierają 40% dochodu rocznego – czynsz (8,5 euro za m² miesięcznie i 8,160 euro rocznie za 80m²) i siła nabywcza (20.390 euro rocznie) są śred-

nio niższe niż w Wiedniu. Przy tym ceny za mieszkanie skoczyły od 2010 roku o 38% do góry. W Hamburgu wygląda to podobnie, 39% dochodu przeznaczają się na opłatę mieszkania, czynsz wynosi średnio 9,8 euro miesięcznie za m², rocznie 9.400 euro, a siła nabywcza wynosi średnio 24.330 euro. Od 2010 roku czynsz wzrósł w Hamburgu o 18%.

Trend ten można zauważyć również w przypadku mieszkań własnościowych. Wiedeń jest trzykrotnie droższy od wyżej wymienionych miast, przy czym – według Immobilien Scout Austria – ceny ofertowe nieruchomości od 2010 roku wzrosły w Berlinie i Wiedniu o 55%, w Hamburgu o 45%, a w Monachium aż o 82%.

Osobom starszym będzie łatwiej znaleźć pracę

Bezrobotni pracować będą między innymi w domach starców, na pływalniach oraz w służbach komunalnych.

W lipcu rozpoczął się projekt „Aktion 20.000”, który ma zapewnić miejsca pracy długotrwale bezrobotnym osobom po pięćdziesiątce w obszarze prac społecznych. Program rozpoczął się w Wiedniu, a na poszukujących pracy czeka 200 posad w wiedeńskim magistracie i instytucjach miejskich.

Stolica Austrii jest jednym z dziewięciu regionów, które służą jako balon próbny inicjatywy. Z początkiem 2018 akcja ma zostać wdrożona w całym kraju. W samym Wiedniu kilka tysięcy osób ma zyskać miejsce pracy na przynajmniej dwa lata, czyli na tyle, na ile póki co rozpisano projekt.

Procedura ubiegania się o wolną posadę w fazie próbnej już trwa. Rozpiętość pożądaných pracowników jest szeroka. Wiedeńscy pracodawcy zatrud-

nią między innymi 37 opiekunów, którzy pomogą starszym osobom w robieniu zakupów czy wizycie u lekarza. 65 pracowników potrzebuje Wiedeński Fundusz Socjalny. Od ślusarza aż po księgowego – pracy w przeróżnych zawodach nie brakuje. Jesienią wszystkie posady mają zostać obsadzone.

Grupa docelowa w Wiedniu jest ogromna, tylko w 2016 roku około 20 tys. mieszkańców po pięćdziesiątce od ponad roku jest na bezrobociu. Minister spraw społecznych, Alois Stöger zaznaczył, że wyjdzie to na dobre także społeczeństwu, ponieważ prace te, które głównie opłacane są na podstawie umowy zbiorowej, nie zastępują żadnych już obsadzonych posad. Należy jednak pamiętać, że bez pieniędzy państwa i gmin instytucji nie byłoby stać na stworzenie tych miejsc pracy.

Paulina Kuc

Kary nakładane przez Jobcenter sięgnęły zawrotnej kwoty

Na osoby pobierające świadczenie dla bezrobotnych w Niemczech (Hartz IV) w przypadku, gdy te odrzucają proponowane oferty lub zatajają dochody, są nakładane sankcje i kary. Okazuje się, że z biegiem lat łączna wartość kar sięgnęła miliardowej sumy.

W przeciągu ostatnich 10 lat placówki Jobcenter nałożyły w sumie kary w wysokości prawie dwóch miliardów euro. Suma kwot, która nie została wypłacona świadczeniobiorcom zasiłku dla bezrobotnych to 1,9 miliarda euro (od 2007 do 2016 roku) – tak wynika z odpowiedzi rządu federalnego na zapytanie złożone przez partię lewicową – die Linke.

W dokumencie zaznaczono, że świadczeniobiorcy muszą liczyć się z karami jeśli nie przyjmą proponowanej oferty pracy czy propozycji szkolenia zawodowego, a także w przypadku, gdy zatajają dodatkowe dochody.

Najnowsze raporty wskazują, że roczna suma nakła-

danych kar wzrosła o 4 miliony euro do 175 milionów w 2016 roku. W minionych latach kwota wahała się między 204 a 170 milionami euro.

Tylko w 2016 średnia roczna ilość osób przysługującym świadczenie z co najmniej jedną karą sięgnęła 134.000. Co ciekawe, jeszcze w 2007 roku były to 123.000 osób, a w 2012 roku, kiedy to ustanowiono dotychczasowy rekord, liczba karanych świadczeniobiorców osiągnęła 150.000.

W sumie w 2016 roku placówki Jobcenter nałożyły 939.000 nowych sankcji. W poprzednich latach ta liczba oscylowała między 783.000 a 1.02 miliona. Średnia wysokość kary w 2016 wyniosła 108 euro.

Andrzej Zieliński

Austria. Państwo zapłaci za wózek i aparat dentystyczny

W kraju Mozarta nadchodzą wielkie zmiany - ubezpieczenia społeczne zostaną ujednoczone w 11 dziedzinach. O co chodzi?

Sebastian Kurz przedstawił niedawno swój pomysł 10-punktowego planu zmian w systemach opieki zdrowotnej i socjalnej. Chce między innymi drukowania zdjęć na kartach E-Card, co ma zapobiec nadużyciom ze strony osób trzecich. Okazuje się jednak, że to zbyt drogie przedsięwzięcie. Zamiast wymiany wszystkich kart, zaleca więc początkowo wymieniać je tylko tym, którzy rzeczywiście tego chcą.

Jego drugie żądanie częściowo weszło już w życie. Różnice w usługach w poszczególnych krajach związkowych mają zostać usunięte. Dziennik „Kleine Zeitung” donosi o 11 usługach, które zostaną ujednoczone. Dotąd nikt nie rozumiał, dlaczego kasy chorych w poszczególnych regionach przykładowo dopłacają inną kwotę do wózków inwalidzkich.

Co dokładnie obejmują zmiany?

Szczepienia przeciw kleszczom: kasy chorych dopłacać będą w całej Austrii 4 euro (wcześniej było to od 2 do 2,70 euro).

Badanie PSA: przeprowadzane będzie od 40 roku życia w grupie ryzyka, a od 50 jako badanie profilaktyczne.

Koszty: udział własny za chemioterapie, radioterapie, dializy, zwolnienia z opłat za zrealizowanie recepty i za lekarza pogotowia ratunkowego zostanie zniesiony.

USG u ginekologa: dotychczas w Wiedniu i Tyrolu badanie to było płatne, w przyszłości w całym kraju będzie za nie płać kasa chorych.

Wózki inwalidzkie: ujednoczone wsparcie finansowe o wartości 3.320 euro.

Pieluchy: ujednoczone wsparcie finansowe o wartości 1.328 euro.

Testy paskowe: ujednoczona ilość wydawania w zależności od produktu (od 100 do 650 sztuk).

Aparat do badania poziomu cukru we krwi: ujednoczony udział własny przy zakupie.

Aparat na zęby: ujednoczone 50% wsparcie finansowe na leczenie i naprawę.

Dodatek rodzinny przy zasiłku chorobowym: dotychczas istniało to tylko w Vorarlbergu i Górnej Austrii, teraz wszyscy ubezpieczeni mający rodzinę, od 43 dnia chorobowego (gdy nie ma przyznanego wynagrodzenia na czas niezdolności do pracy) dostaną 10% więcej od kasy chorych.

Zasiłek chorobowy przy pobycie szpitalnym: nawet gdy prawo na uzyskanie zasiłku chorobowego już upłynie, przy nastaniu pobytu szpitalnego zostanie dalej wypłacany.

Katarzyna Jonietz

Ile trzeba wydać na zwiedzanie Wiednia?

Zwiedzanie najpopularniejszych atrakcji stolicy Austrii kosztuje najwięcej w całej Europie.

Turystyka kulturowa i miejska staje się coraz modniejsza. Jednak ceny za poszczególne atrakcje w europejskich metropoliach różnią się znacząco. Najdrożej wypada zwiedzanie Wiednia - by zobaczyć najpopularniejsze atrakcje trzeba zapłacić aż 97 euro! W rankingu portalu 5vorFlug kolejne miejsca zajmują Sztokholm (96 euro), Andora (94 euro), Amsterdam (90 euro) i Londyn (89 euro). Portal 5vorFlug sprawdził ceny najpopularniejszych atrakcji 46 europejskich miast na stronie turystycznej TripAdvisor. Dotyczą one pojedynczych normalnych biletów.

W Wiedniu wstęp do ogrodu zoologicznego Schönbrunn (18,50 euro), Belwederu (15 euro) i Muzeum Historii Sztuki w Wiedniu (15 euro) kosztuje szczególnie dużo. Do najważniejszych celów turystycznych należy także zabytkowe centrum Wiednia, Pałac Schönbrunn, Opera Wiedeńska czy Katedra św. Szczepana. Z kartą Vienna City Card do licznych teatrów, muzeów i sal koncertowych wejść można po obniżonych cenach. Zniżki dotyczą też poszczególnych restauracji oraz wszystkich środków komunikacji miejskiej.

Belweder, Wiedeń

Najtaniej w całej Europie zwiedzać można stolicę Czarnogóry Podgoricę. Tam dziesięć najpopularniejszych atrakcji turystycznych jest całkowicie darmowych. Do najtańszej piątki rankingu należy także macedońskie miasto Skopje, gdzie bilety kosztują raptem 2 euro, Belgrad (4 euro), Mińsk (7 euro) i Zagrzeb (8 euro). W niektórych krajach szczególnie oblegane przez turystów są cuda natury, które można podziwiać zupełnie za darmo.

We wszystkich badanych miastach przynajmniej dwie z dziesięciu najpopularniejszych atrakcji są darmowe, w Europie wschodniej przynajmniej sześć z nich nie wymaga jakichkolwiek opłat. W Wiedniu za darmo można zwiedzić zabytkowe centrum miasta, ogród przy Pałacu Schönbrunn i katedrę św. Szczepana.

Najdroższą atrakcją turystyczną w Europie można znaleźć w Bukareszcie. Chodzi o Pałac Parlamentu, którego powierzchnia wynosi 360.000 m² – jest to więc jeden z największych budynków na świecie. Bilet wstępu kosztuje aż 35 euro – tyle samo, ile wynosi suma cen za zwiedzenie najpopularniejszych atrakcji Berlina. Na liście najdroższych miejsc godnych odwiedzenia znalazł się także pałac Westminsterski (29 euro) i Tower of London (28,80 euro).

Turyści, którzy zaplanowali zwiedzanie jakiegokolwiek miasta, powinni sprawdzić czy możliwe jest zaopatrzenie się w kartę City Card.

Paulina Kuc

Jak będzie wyglądało życie w 2047 roku?

Dwóch naukowców odważyło się sporządzić prognozę dotyczącą tego, jak będzie wyglądać życie za 30 lat.

Już w 1987 roku w czasopiśmie „Blick der Frau” szukano odpowiedzi na to pytanie. Futurologzy Gerd Leonhard i Dirk Helbing odważyli się sporządzić nową prognozę przyszłości. „Nadchodzące lata będą przełomowe” – przekonują badacze. Dzisiejszy system finansowy i ekonomiczny wykonał dobrą robotę, która w przyszłości stanie się jednak naszym przekleństwem. Zmiana klimatu i niszczenie środowiska zagrażają podstawie bytu wielu ludzi.

Transport

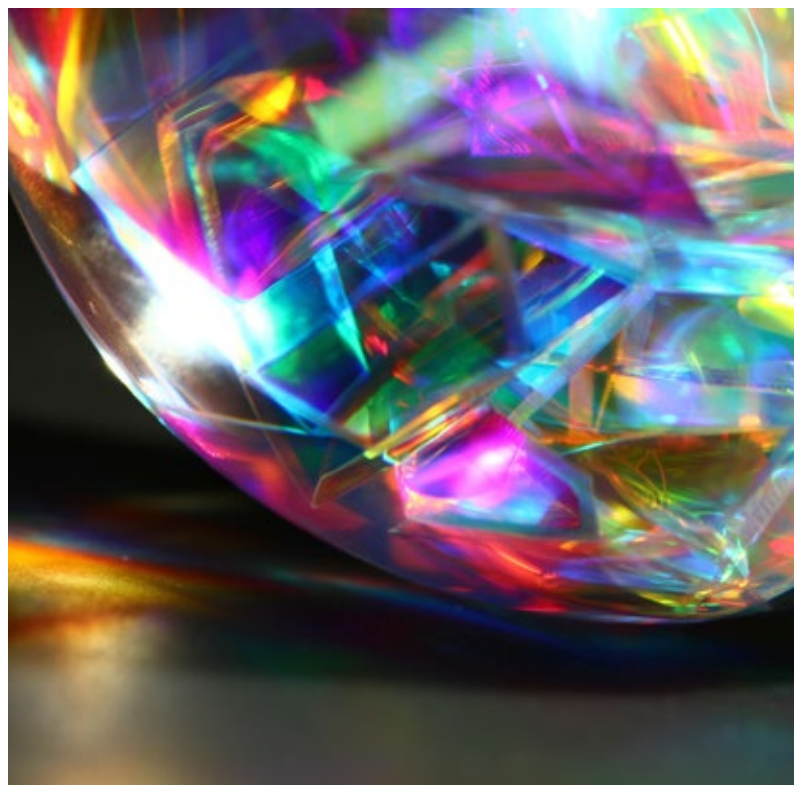
Według Leonharda już za dziesięć lat autonomiczne samochody będą normalnością, a takie zawody jak pilot czy kierowca autobusu przestaną istnieć.

Edukacja

„Dzisiejsza szkoła produkuje bezrobotnych” twierdzi Leonhard. Przygotowuje do zawodów, które w przyszłości wykonywać będą roboty. „Ludzie w przyszłości będą robić to, czego maszyny nie potrafią”, czyli między innymi negocjować, odczuwać empatię czy być kreatywnym.

Praca:

Technologia zastąpi rutynowe prace, więc bezrobocie drastycznie wzrośnie. Bezwarunkowy dochód podstawowy jest wobec tego praktycznie nieunikniony. 70% prac, które będą istnieć za dziesięć lat, jeszcze nie znamy. Według Helbinga dzisiejsze łańcuchy logistyczne zostaną zastąpione gospodarką obiegu, w której zasoby wykorzystywane będą ponownie. Automatyzacja wywróci dzisiejszy rynek pracy do góry nogami. Razem z trwającym kryzysem finansowym i ekonomicznym spowoduje to załamanie systemu i stworzenie nowego, w którym stare reguły zostaną pominięte.

Czas wolny

„W przyszłości będziemy pracować tylko jedną trzecią dzisiejszego czasu pracy” – twierdzi Leonhard. To rozwiąże problemy, przykładowo przy wychowywaniu dzieci. Do tego powstaną więcej socjalnych projektów. Ze względu na większy zasób wolnego czasu, rodziny staną się mniejsze i ważniejsze.

Media

Telewizja liniowa niedługo umrze, jednak książki będą istnieć zawsze.

Miłość i seks

Potrzeba zbiorowych przygód wzrośnie, a wielu zaspokajając ją będzie w wirtualnym świecie. „Zamiast tworzyć stały związek, wiele osób kupi sobie seks-robotę”. Wirtualne światy będą tak dobrze rozwinięte, że praktycznie będzie dało się w nich żyć. Jednak nie wszyscy będą chcieli poznać smak miłości w Internecie, zamiast przykładowo w barze. „Technologia może też być perwersją”.

Zaludnienie

„Dzieci moich dzieci będą miały ponad 100 lat” mówi Leonhard. W 2045 roku w Szwajcarii będzie mieszkać 10,2 milionów obywateli.

Żywe tradycje Szwajcarii, czyli od sera aż po techno

Konfederacja Szwajcarska prowadzi listę „żywych tradycji” kraju, która w tym roku została wydłużona o 34 pozycje. Niektóre z nich mogą zaskoczyć.

Po dodaniu nowych pozycji na listę, istnieje według Urzędu Federalnego ds. Kultury (BAK) 199 „form niematerialnego dziedzictwa kulturowego” w Szwajcarii. Część żywych tradycji jest tak oczywista, że większość osób zastanawia się, dlaczego dopiero teraz pojawiły się w owym rejestrze. Przecież alpinizm, jodłowanie i raclette to jedne z głównych skojarzeń ze Szwajcarią.

Dobrem kultury zostały także obyczaje, które nie mają ponad stuletniej tradycji, jak na przykład kultura festiwali open air w całym kraju czy kultura techno w Zurychu. Na liście pojawiły się także święta związane tylko z konkretnymi regionami. Jest to

Zdrowie

Za 30 lat programowanie genów będzie możliwe, więc nowotwory czy cukrzyca należeć będą do przeszłości. Możliwe będzie także wybranie wzrostu człowieka. „Superczłowiek” stanie się prawdziwy.

Bezpieczeństwo

„Niedobór zasobów w innych regionach świata doprowadzi do fal migracyjnych i terroryzmu. Podczas gdy w przeszłości udało się nam trzymać z daleka od tych problemów, to teraz staną się nam bardzo bliskie” – twierdzi Helbing.

Spółeczeństwo

Nie będzie tak sztywne jak dzisiaj. Powstanie system, dzięki któremu zasoby pieniężne rzeczywiście dotrą tam, gdzie dzięki nim realizowane będą najlepsze projekty. Dzięki technologii będzie łatwiej urzeczywistnić wiele pomysłów.

Klimat i energia

Przez następne 20 lat Będziemy musieli radzić sobie z negatywnymi skutkami zmiany klimatu, takimi jak powodzie czy kryzys migracyjny.

Paulina Kuc

przykładowo *chlefele*, czyli umiejętność uderzania o siebie dwoma kawałkami drewna tak, by powstała muzyka, oraz *platzgen*, czyli rzucanie metalowymi gwiazdami w krąg zrobiony z gliny.

Katarzyna Jonietz

Tego o Wiedniu na pewno nie wiedziacieś!

Wiedeń to nie tylko najbardziej przyjazne miasto do życia, lecz także miejsce pełne ciekawostek, rozpoczynając od historycznych, przez kulinarne, a kończąc na urbanistycznych. Książka „Unnützes Wien Wissen”, czyli „Zbędna wiedza o Wiedniu”, prezentuje jednak niezbędne, a naprawdę fascynujące fakty o pięknej stolicy Austrii. Oto 7 najciekawszych.

Powstanie tortu Sachera

Pewnego wieczoru w roku 1832 książę Metternich rozkazał swoim podwładnym stworzyć specjalny deser. Jednak tego dnia, kucharz nie pojawił się w pracy z powodu choroby. Zachciankę księcia spełnić musiał więc uczeń – Franz Sacher. Ten stworzył tort, który przeszedł do historii. Gdyby tego dnia główny kucharz pojawił się w pracy, deser młodego Franza mógłby nigdy nie powstać.

Ruch lewostronny w Wiedniu

Dopiero w 1938 roku ruch drogowy w stolicy został zmieniony na prawostronny. Wcześniej poruszano się lewą stroną jezdni. Dla zainteresowanych tematem: najdłuższa ulica miasta to Höhenstraße, która liczy aż 14,8 kilometrów, a najkrótsza to Irisgasse, której długość wynosi tylko 17 metrów.

Afera o Operę Wiedeńską

Za historią budowy owego miejsca skrywa się dramatyczna historia. Podczas gdy opera znajdowała się już w budowie, poziom ulicy Ringstraße został podniesiony o jeden metr. Tak, ten wspaniały gmach stracił swój architektoniczny urok. Wydawało się jakby zatopił się w ziemi. Łuki bram na parterze nie wystawały tak, jak planowano, a wyglądały bardziej na okaleczone. Nawet jeśli dzisiaj jesteśmy przyzwyczajeni do wyglądu Opery Wiedeńskiej, wtedy drwiono i kpiono z niej oraz jej architektów. Skutki tego były fatalne: zarówno Eduard van der Nüll, jak i August Sicard von Sicardsburg nie dożyli ukończenia budowy. Pierwszy z nich, nie mogąc poradzić sobie z krytyką dzieła, popełnił samobójstwo, drugi zmarł wskutek zawału serca dwa miesiące później.

Wciągająca cesarzowa

Za czasów Sisi branie kokainy w celach medycznych było czymś całkowicie normalnym. W sprzedaży dostępne były między innymi tabletki z kokainą na bóle zębów czy cukierki wypełnione narkotykiem dla ząbkujących dzieci. Także w torbie cesarzowej Elżbiety często można było znaleźć strzykawki lub buteleczki wypełnione narkotykiem. Mało kto wie, że Sisi na ramieniu miała wytatowaną kotwicę.

Wiedeńskie miejsca egzekucji

Dzisiaj trudno to sobie wyobrazić, lecz wcześniej poszczególne dzielnice miasta znane były z różnych form egzekucji. Przykładowo w Am Tabor karano poprzez podtapianie, w Weißgerberlande skazanych palono, na placu Hoher Markt ścinano głowy i ćwiartowano, a przy Spinnerin am Kreuz i w dzielnicy Rossau wieszano i łamano kołem. Dopiero w 1918 roku zniesiono karę śmierci, a ostatni kat, Josef Lang, który musiał zmienić zawód – został woźnym.

Foto: Z. Homas (Own work) [CC BY-SA 3.0] (<https://commons.wikimedia.org/licenses/by-sa/3.0/>), via Wikimedia Commons

Wiedeńska kanalizacja

Wiedeń był pierwszym miastem w Europie posiadającym rozległą kanalizację powstałą już w 1739 roku. Najstarsza toaleta znajduje się na placu Graben, zaś tę najczęściej używaną, odwiedzaną przez około 400 tys. osób rocznie, znaleźć można w parku Ratuszowym.

Pochodzenie słowa „leiwand”

W XV wieku wiedeński szpital Bürgerspital przekształcono w centrum handlu tekstyliami. Kupcom proponowano tam piwo, które – ze względu na rozwijający się handel lnem – zyskało nazwę „leiwandbier”. Smakowało ono tak dobrze i miało tak nienaganną opinię, że zaczęto mówić, że było „leiwand”, czyli po prostu świetne. Określenie to funkcjonuje aż po dziś dzień.

Katarzyna Jonietz

**Czegoś takiego nie ma w innych
miastach naszego regionu.**

**NAJNOWOCZEŚNIEJSZE ROZWIĄZANIA
światowego formatu!**

Redukcja zmian naczyniowych, przebarwień,
walka z grzybicą paznokci, leczenie blizn,
usuwanie tatuaży oraz przebudowa
skóry w każdej okolicy ciała.

- ▶ Kosmetologia pielęgnacyjna
- ▶ Kosmetologia upiększająca
- ▶ Kosmetologia i dermatologia estetyczna
- ▶ Kosmetologia lecznicza
- ▶ Podologia
- ▶ Laseroterapia
- ▶ Fizjoterapia
- ▶ Masaż relaksacyjny i leczniczy
- ▶ Analiza skóry
- ▶ Konsultacja dermatologiczna

ul. Gen. J. Bema 5 (wejście od ul. S. Staszica, naprzeciw galerii Biedronka)

☎ 32 755 22 25

☎ 663 259 000

medicalestetic@artimex.com.pl

www.facebook.com/artimex.centrumzdrowiaiurody

NIEMCY

PORADNIKI

Mieszkanie w Niemczech – skróty i pojęcia, które musisz znać przeoglądając ogłoszenia

**EBK, Townhouse, czy FBH –
przeoglądając ogłoszenia często
możesz natknąć się na skróty
lub pojęcia, których nie sposób
zrozumieć. Śpieszymy z pomocą
i przedstawiamy znaczenie
najważniejszych z nich.**

Co oznacza m.F., a co kryje się za a.A bądź pod pojęciem Townhouse? Ogłoszenia bardzo często składają się z przedziwnych skrótów czy nazw, z którymi jeszcze nigdy się nie spotkałeś. Jeśli natrafisz na *WM-Anschluss*, nie daj się zmylić, nie ma to nic wspólnego z telewizją ani Mistrzostwami Świata w Piłce Nożnej. *WM-Anschluss* to skrót od *Waschmaschinenanschluss* czyli przyłącza pralki. Z kolei w mieszkaniach z TB (*Tageslichtbad*) znajdują się łazienki z oknami. Zgadłbyś? Nie musisz! Przygotowaliśmy zestawienie najważniejszych skrótów i pojęć związanych z nieruchomościami w Niemczech.

Skrót	Rozwinięcie	Znaczenie
A		
AAP	Auto-Abstell-Platz	miejsce parkingowe
AB	Altbau	stary budynek / stare budownictwo
Abst.	Abstandszahlung	odstępne za pozostawione przez najemcę
App.	Appartement	apartament
AR	Abstellraum	przechowalnia
Ausst.	Ausstattung	wyposażenie
B		
Bd.	Bad	łazienka
Bes.	Besichtigung	zwiedzanie/ogłędziny
Bez.	Bezirk	okręg
Bezugsf.	Bezugsfertig	gotowy do zamieszkania
Bj	Baujahr	rok budowy
BLK	Balkon	balkon
BW lub BaWa	Badewanne	wanna
C		
Ct	Courtage	kurtaż; prowizja maklerska
D		
DB	Duschbad	natrysk
DG	Dachgeschoss	poddasze
DH	Doppelhaus	bliźniak
DHH	Doppelhaushälfte	połowa bliźniaka
DT	Dachterrace	taras na dachu
Du.	Dusche	prysznic
E		
EB	Erstbezug	pierwsze zasiedlenie
EBK	Einbauküche	kuchnia zabudowana
EFH/1FH	Einfamilienhaus	dom jednorodzinny
EG	Erdgeschoss	piwnica
E-hzg.	Elektroheizung	ogrzewanie elektryczne
E-Schr.	Einbauschränk	szafa wnękowa
etg.	Etage	piętro

ETW	Eigentumswohnung	mieszkanie własnościowe
ET-Whg.	Etagenwohnung	mieszkanie na piętrze
exkl./ex.	exklusive	z wyłączeniem
F		
FBH	Fußbodenheizung	ogrzewania podłogowe
FP	Fixpreis	ustalona cena
Freist.	freistehendes Haus	dom wolnostojący
FW	Fernwärme	ogrzewanie centralne
G		
Gart.	Garten	ogród
Gem.-Ant.	Gemeinschaftsantenne	antena zbiorcza
Gge.	Garage	garaż
H		
HK	Heizkosten	koszty ogrzewania
Hs.	Haus	dom
HZ	Heizung	ogrzewanie
I, J		
inkl.	inklusive	w tym
JM	Jahresmieter	roczny czynsz
K		
Ka	Kamin	kominek
KDB	Küche, Dusche und Bad	kuchnia, prysznic łazienka
Kel.	Keller	piwnica
kfr.	kurzfristig	krótkoterminowo
KM	Kaltmiete	czynsz bez opłat za ogrzewanie
KoNi	Kochnische	aneks kuchenny
KP	Kaufpreis	cena kupna
KT	Kaution	kaucja
Kü	Küche	kuchnia
Kzi.	Kinderzimmer	pokój dziecięcy
L		
Lg.	Lage	położenie
LuxA.	Luxusausstattung	luksusowe wyposażenie
M		
m. F.	mit Fenster	z oknem
MFH	Mehrfamilienhaus	dom wielorodzinny
MKM	Monatskaltmiete	miesięczny czynsz bez kosztów ogrzewania
MM	Monatsmiete	miesięczny czynsz
möbl.	möbiliert	umeblowany
mtl.	monatlich	miesięcznie
MV	Mietvertrag	umowa najmu
N		
n. A.	nach Absprache	zgodnie z umową / do uzgodnienia
NB	Neubau	nowy budynek
Nfl./Nutzfl.	Nutzfläche	powierzchnia użytkowa
NK	Nebenkosten	koszty eksploatacji / użytkowania
NM	Nachmieter	następny najemca
NR	Nichtraucher	nie palący

Townhouse

Na niemieckich portalach z ogłoszeniami bardzo często pojawiają się oferty dotyczące ekskluzywnego *Townhouse* na sprzedaż. W gruncie rzeczy to bardziej modne określenie na *Reihenhaus* czyli dom szeregowy w zabudowie miejskiej. Owe cztery ściany wyróżniają często duże okna z francuskimi balkonami oraz małym ogródkiem.

Open House

Od czasu do czasu agenci ogłaszają tzw. *Open-House-Besichtigung* czyli otwarte zwiedzanie domu. Takowa forma prezentacji ma swoje korzenie w Stanach Zjednoczonych lecz w Niemczech w ostatnim czasie również zauważalnie zyskuje na popularności. Agent podaje do publicznej wiadomości termin, a każda osoba zainteresowana może w tym dniu rozejrzeć się po danym budynku bez żadnych zobowiązań, a nawet wcześniejszej zapowiedzi.

Souterrain, Maisonette, Penthouse

W przypadku mieszkań celem określenia jego usytuowania w budynku agenci często w publikowanych ogłoszeniach używają takich pojęć jak *Souterrain*, *Maisonette* czy *Penthouse*. Powód? Brzmiały bardziej elegancko i modnie od niemieckich odpowiedników. Jeśli więc mieszkanie zostanie określone mianem *Souterrain* oferta dotyczy suterenu lub mieszkania w piwnicy. W każdym razie podłoga danych czterech ścian znajduje się poniżej powierzchni ziemi. Widząc ogłoszenie opatrzone tytułem *Maisonette-Wohnung* możesz być pewnym, że oferowany lokal rozciąga się na dwa najwyższe piętra budynku. W mieszkaniu na pewno znajdują się również schody prowadzące do głównej kondygnacji mieszkania. *Penthouse* to z kolei wolno stojące mieszkanie na dachu budynku.

WM-Anschluss, TB oraz 1 ZKBB

Z reguły w ogłoszeniach są używane również wszelkiej maści skróty tak, aby przy minimalnej ilości znaków wyrazić maksymalnie dużo treści. Niektóre są bardziej znane, inne zmuszają do zastanowienia. 1 ZKBB to żaden przykład tajnego szyfru, a jedynie oznaczenie jednopokojowego mieszkania z kuchnią, balkonem oraz łazienką. Istnieją także modyfikacje tego skrótu jak np. 1 ZBB (mieszkanie jednopokojowe z łazienką i balkonem) czy 1 ZKBT (jednopokojowe z kuchnią, łazienką i tarasem).

Piotr Piela

O		
OG	Obergeschoss	poddasze
OH/öZH	Ofenheizung/Ölzentralheizung	ogrzewanie piecowe /ogrzewanie olejowe centralne
Ölh.	Ölheizung	ogrzewanie olejowe
P		
p.a.	per anno/pro Jahr	rocznie
Part.	Parterre	parter
Pk.	Parkettboden	parkiet
Prov./PV	Provision	prowizja
prov.-fr.	provisionsfrei	wolny od prowizji
R		
ren.	renoviert	wyremontowany
rep.-bed.	reparaturbedürftig	wymagający remontu
RH/RHHS	Reihenhaus	dom szeregowy
S		
sep.	separat	osobny
SPK	Speisekammer	spiżarnia
SZ	Schlafzimmer	sypialnia
T		
T€	Tausend Euro	tysiąc euro
TB	Tageslichtbad	łazienka z oknami
TeBo	Teppichboden	wykładzina dywanowa
teilmb.	teilmöbliert	częściowo umeblowana
Tel.	Telefon	telefon
Terr.	Terrasse	taras
TG	Tiefgarage	garaż podziemny
Top-Lg	Toplage	świetna lokalizacja
U		
überd.	überdacht	zadaszony
UG	Untergeschoss	piwnica
V		
v. Priv.	von Privat	od osoby prywatnej
VR	Vorratsraum	magazyn
VZ	Vorzimmer	przedpokój
W		
Wfl./Wohnfl.	Wohnfläche	powierzchnia mieszkalna
WG	Wohngemeinschaft	mieszkanie studenckie
WM	Warmmiete	czynsz wraz z opłatami za ogrzewanie
WM/WaMa	Waschmaschine	pralka
WM-Anschl.	Waschmaschinenanschluss	przyłącze pralki
WoKü	Wohnküche	kuchnia mieszkalna
WZ	Wohnzimmer	pokój dzienny
Z		
z.BAB	zur Bundesautobahn	odległość od autostrady
ZB	Zimmer mit Bad	pokój z łazienką
ZH	Zentralheizung	ogrzewanie centralne
Zi	Zimmer	pokój

Abonament radiowo-telewizyjny w Niemczech (GEZ) - kto może zostać zwolniony z opłaty

Nowa regulacja dotycząca GEZ przewiduje, że każde gospodarstwo domowe musi miesięcznie płacić 17,50 euro. Od każdej reguły są jednak wyjątki, a do nich należą ściśle określone grupy osób.

O zwolnienie z opłat mogą ubiegać się...

Jeśli jesteś w stanie przedłożyć wiarygodne dowody potwierdzające niemożność do uiszczania opłaty, możesz starać się o zwolnienie. Dotyczy to przede wszystkim osób pobierających zasiłek dla bezrobotnych *Arbeitslosengeld II*, świadczenia ochrony socjalnej *Grundsicherung* i korzystających z pomocy socjalnej. Po niedawnym wyroku jednego z sądów, osoby z niskimi dochodami mają dużo większą szansę na obniżenie czy całkowite zwolnienie z GEZ – w przypadku gdy uiszczenie opłaty spowodowałoby zagrożenie dla minimum egzystencjalnego.

Zwolnieni z opłat są także studenci, pobierający świadczenia związane z *BAFöG*. Podobnie sytuacja ma się w przypadku osób będących odbiorcami świadczeń dla azylantów uwzględnionych w tzw. *Asylbewerberleistungsgesetz*. Do ostatniej grupy zaliczają się głuchoniewidomi oraz osoby pobierające świadczenia dla niewidomych (*Blindenhilfe*) – oni także mogą złożyć wniosek o zwolnienie z opłat. Osoby niesłyszące, z uszkodzonym wzrokiem przynajmniej w 60% lub ciężko upośledzone (w przynajmniej 80%) mogą starać się o zredukowanie abonamentu do 5,99 euro miesięcznie lub pełne zwolnienie.

Wniosek

Odpowiednie formularze znajdziesz na stronie GEZ oraz w budynku gminy (*Gemeindeverwaltung*) odpowiedniej dla twojego miasta. Pamiętaj – wniosek nie będzie miał mocy wstecznej, a co za tym idzie nie otrzymasz zwrotu pieniędzy.

Wskazówka:

Warto pamiętać o tym, że tylko jedna osoba w danym gospodarstwie domowym jest zobowiązana do uiszczania abonamentu. Współlokatorzy czy też dorosłe dzieci mieszkające w domu z rodzicami mogą korzystać z telewizji bez obciążenia kosztami.

Kiedy Deutsche Bahn zwraca koszty podróży?

Nieraz zdarza się, że pociąg spóźni się, zastępczy nie przyjedzie lub połączenie zostaje odwołane. DB zwraca wtedy koszty podróżnym. Oto Twoje prawa!

Czasem słońce, czasem deszcz – powody spóźniania pociągów są różne i niekoniecznie łatwo je zrozumieć. Zdarza się, że składy w ogóle nie opuszczają peronu zgodnie z planem. Nie inaczej jest w przypadku Deutsche Bahn. Jako klient nie musisz jednak znosić takich wpadek, silać się na stoicki spokój lub mnąc przekleństwa pod nosem. Lepiej wziąć głęboki oddech i zainteresować się, jakie prawa Ci przysługują. W niektórych sytuacjach możesz otrzymać zwrot pieniędzy.

Godzina spóźnienia = zwrot pieniędzy

Spóźnienie nie może przekroczyć 60 minut – jeżeli Twój pociąg dojechał do celu o godzinę za późno, możesz żądać odszkodowania w postaci:

- zwrotu ceny biletu,
- karty podarunkowej.

W sytuacji, gdy kupiłeś bilet, a pociąg nie pojawił się na peronie przez godzinę, możesz:

- zrezygnować z podróży i otrzymać pełen zwrot kosztów za bilet,
- podjąć podróż w późniejszym czasie – również inną trasą.

Najlepiej uzgodnić szczegóły bezpośrednio w kasie danego dworca kolejowego.

Jeżeli spóźnił się pociąg, którym miałeś odbyć tylko część podróży,

możesz otrzymać zwrot pieniędzy za nieprzebyty odcinek trasy. Możesz też ubiegać się o pełen zwrot ceny biletu – w tym celu trzeba jednak udać się do dworca wyjściowego.

20 minut spóźnienia = inne połączenie

Jeżeli Twoim priorytetem nie jest zwrot pieniędzy, lecz dojazd do celu, możesz skorzystać z innego przysługującego ci prawa. Kiedy pociąg spóźnia się 20 minut, możesz skorzystać z innego, który zawiezie Cię do celu. Jednak tu należy wziąć pod uwagę to, że:

- jeżeli nowe połączenie jest związane z podróżą wyższą klasą (ICE zamiast połączenia regional-

nego, I klasa zamiast II) musisz zakupić nowy bilet, a następnie wnioskować o zwrot różnicy kosztów,

- nie możesz zająć już zarezerwowanego miejsca,

- zwrot nie obejmuje biletów z dużymi obniżkami.

Bilety okresowe i taksówki

Zwrot pieniędzy dla posiadaczy biletów okresowych (Zeitkarte) – jeżeli zwrot dotyczy kwoty nie większej niż cztery euro, nie zostanie wypłacony, ponieważ wiąże się to ze zbyt dużym nakładem pracy papierkowej. Z tego powodu posiadacz biletu w pierwszej klasie przejazdów regionalnych muszą wykazać co najmniej dwa póź-

nienia, natomiast drugiej klasy – co najmniej trzy. Wnioski należy zbierać i złożyć razem. Poza tym w przypadku biletów okresowych DB zwraca tylko 25 procent ich wartości.

Zwrot pieniędzy dla posiadaczy biletów okresowych na konkretne trasy – tutaj DB wypłaca odszkodowania za spóźnienie przekraczające 60 minut w postaci ryczałtu. Posiadacze biletów tygodniowych

lub miesięcznych muszą zbierać dokumentację takich przejazdów i po okresie ich ważności złożyć razem w centrum serwisowym DB.

Zwrot kosztów za taksówkę, autobus, nocleg – tutaj sprawa zaczyna się bardziej komplikować. Jeżeli DB nie może zaproponować alternatywnego rozwiązania, spóźnienie przekracza godzinę, a pociąg dotrze do celu między północą

a 05:00, możesz żądać zwrotu kosztów za taksówkę (lub autobus) w wymiarze nawet 80 euro. Prawo do skorzystania z taksówki mają również ci pasażerowie, których ostatnie połączenie wypadło i nie dotrą na miejsce za pomocą innego środka transportu przed północą.

Spóźnienie	Zwrot
60-119 minut	25 procent ceny biletu
120 minut	50 procent ceny biletu
Bilety okresowe Länder-Tickets Schönes-Wochenende Ticket – spóźnienie ponad 60 minut	1,50 euro (II klasa), 25 euro (I klasa)
Bilety okresowe na konkretne trasy	5 euro (II klasa), 50 euro (I klasa)
BahnCard 100	10 euro (II klasa), 15 euro (I klasa)

Składanie wniosku o zwrot kosztów

W tym celu należy wypełnić formularz pasażera (Fahrgast-formular) oraz przedłożyć potwierdzenie personelu pociągu. Istnieje kilka możliwości:

– Jeżeli spóźnienie przekracza godzinę, udajesz się do konduktora po formularz i prosisz go o potwierdzenie spóźnienia. Można również udać się po dokumenty do punktu serwisowego DB. Tamtejsi pracownicy mogą potwierdzić spóźnienie pociągu przez pięć następujących dni. Punkty sprzedaży biletów mogą wydać odpowiedni formularz, nie potwierdzają jednak spóźnienia. Formularz dostępny jest także online:

www.bahn.de/fahrgastrechte oder www.fahrgastrechte.info.

– Z wypełnionym formularzem, potwierdzenie spóźnienia oraz oryginalnym biletom można udać się bezpośrednio do kasy biletowej i tam otrzymać zwrot pieniędzy.

– Klient może ubiegać się o zwrot kosztów w przeciągu roku od upłynięcia ważności biletu.

– Jeżeli nie posiadasz potwierdzenia spóźnienia pociągu ani biletu, możesz wnioskować o zwrot kosztów drogą pocztową.

Servicecenter Fahrgastrechte
60647 Frankfurt/Main

Infolinia: 0180/5 20 21 78.

W przypadku komplikacji można zwrócić się pod następujący adres:

söp_Schlichtungsstelle für den öffentlichen Personenverkehr e.V.

Fasanenstraße 81
10623 Berlin

Infolinia: 030/6 44 99 33 0

Prawa pracownika w Niemczech: Praca w niedziele, święta oraz w godzinach nocnych

Praca w niedziele, święta i inne dni ustawowo wolne od pracy oraz w godzinach nocnych należy w wielu przedsiębiorstwach do reguły. W służbie pielęgniarskiej, hotelach lub restauracjach pracownik musi być w te dni dyspozycyjny.

Dla tych szczególnych godzin pracy istnieją jednak osobne reguły dotyczące wynagrodzenia, na które trzeba zwrócić baczniejszą uwagę. Jak dokładnie prawo przysługuje pracownikowi, jak wygląda wynagrodzenie za te dni oraz na jakie punkty powinien zwrócić szczególną uwagę, wybierając i zatrudniając się w branżach wymagających pracy w niedziele i święta?

REGUŁY DOTYCZĄCE PRACY W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

To, w jakich zawodach oraz w jakim czasie można zatrudniać pracowników w niedziele i święta, uregulowane jest w prawie o czasie pracy (Arbeitszeitgesetz). Według tego prawa praca w niedziele i święta jest niedozwolona. Zakaz pracy obowiązuje od północy do północy. Jako odszkodowanie za

pracę w te dni trzeba pracownikom zagwarantować dzień wolny. Ważne są zapisy zawarte w umowie o pracę. Jeżeli jest zapisane, że czas pracy obejmuje dni od poniedziałku do piątku, zabroniona jest praca w niedziele.

WYJĄTKI

Od podanych wyżej reguł istnieją jednak wyjątki. Przy regularnej pracy na zmiany początek oraz

koniec ciszy niedzielnej (Sonn- und Feiertagsruhe) może być do 6 godzin przesunięty. Warunkiem jest jednak, że całe przedsiębiorstwo przez 24 godziny wstrzymuje pracę. U kierowców może to zostać przesunięte do 2 godzin. Oznacza to na przykład, że kierowca może wyruszyć o godzinie 22:00 w niedzielę do pracy, a od 22:00 w sobotę nie może już pracować.

Istnieją zawody, które wymagają pracy w weekendy bądź święta, dlatego też mogą one być wykonywane. Chodzi tu o pracę w szpitalu, w hotelach, na targach, które zazwyczaj odbywają się w weekendy, w siłowniach, w ochronie imprez i obiektów. Piekarz może pracować w niedzielę i święta tylko do 3 godzin. W sytuacjach kryzysowych, gdy przedsiębiorstwu zagraża niebezpieczeństwo (np. powódź, pożar) mogą w dni wolne zostać przeprowadzone prace prowadzące do uratowania firmy. W szczególnych przypadkach organ nadzorczy (Gewerbeaufsichtsamt) na wniosek pracodawcy może zadecydować o pracy w dniach wolnych. Dla pewności, gdy zostaniemy zmuszeni ze względu na zaistniałą sytuację do pracy w niedzielę bądź święto, można to sprawdzić i upewnić się w odpowiednim organie nadzorczym.

ODSZKODOWANIE ZA PRACĘ W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Pracownik musi mieć zapewnione przynajmniej 15 niedziel wolnych w roku. Za pracę w niedzielę lub święto musi otrzymać jeden dzień wolnego. Za przepracowaną niedzielę też otrzymuje wolny dzień w kolejnych dwóch tygodniach, natomiast za przepracowane święto, które wypada w tygodniu, należy mu się w ciągu 8 tygodni dzień wolny. Niestety, prawo nie przewiduje dodatku do wynagrodzenia za pracę w niedzielę

i święta. Należy jednak zwrócić szczególną uwagę czy zbiorowy układ pracy (Tarifvertrag) nie zawiera regulacji na ten temat. Jeżeli ustalono w nim dodatek za pracę w dni świąteczne, to pracownik otrzyma wynagrodzenie za pracę w dni ustawowo od niej wolne.

REGUŁY DOTYCZĄCE PRACY W GODZINACH NOCNYCH

Praca w godzinach nocnych to praca powyżej 2 godzin między 23:00 a 6:00. Jeżeli ktoś pracuje do 24:00 lub zaczyna pracę o 4:00, to nie jest to praca w godzinach nocnych. Tak jak i w pracy w normalnych godzinach tygodniowych, tak też w godzinach nocnych praca powinna obejmować osiem godzin. Dozwolona

jest też praca po dziesięć godzin, jednak wyrównanie za dłuższy czas pracy powinno nastąpić w ciągu miesiąca lub czterech tygodni, tak aby w tym okresie średni czas pracy wynosił osiem godzin dziennie.

SZCZEGÓLNE PRAWA DLA PRACY NOCNEJ

Pracownik pracujący w godzinach nocnych to taki, który pracuje w godzinach nocnych lub przynajmniej 48 dni w roku świadczy pracę nocną. Pracownik ten ma prawo przed podjęciem pracy oraz w określonych przedziałach czasu do bezpłatnych badań w u lekarza medycyny pracy. Jeśli jednak taki tryb pracy wyraźnie szkodzi zdrowiu pracownika, gdy ma on

na utrzymaniu dziecko poniżej 12. roku życia lub chorą osobę, którą musi się opiekować, pracodawca ma obowiązek zapewnić mu na jego życzenie miejsce pracy nie obejmujące godzin nocnych! Pracodawca powinien jako wyrównanie za godziny nocne zapewnić takiemu pracownikowi płatne dni wolne bądź dodatek do wynagrodzenia. Sądy pracy uważają, że najbardziej odpowiednim dodatkiem jest dodatek nocny w wysokości 25 procent. Istnieje możliwość dodatku poniżej 25 procent, lecz wszystko jest zależne od wykonywanego zawodu. Wysokość dodatku jest zatem wolnym wyborem pracodawcy. Jeżeli pracownik się zwolni, a nie ma wybranych dni wolnych za pracę w nocy, istnieje wtedy tylko możliwość dodatku do wynagrodzenia.

DODATKI ZA PRACĘ W GODZINACH NOCNYCH, W NIEDZIELE I ŚWIĘTA

Dodatki za pracę w godzinach nocnych, w niedzielę i święta są nieopodatkowane. Nie podlegają pod podatek od wynagrodzenia ani pod składki na ubezpieczenie społeczne. Dotyczy to dodatków:

- 25% za pracę nocną, 40% za pracę w szczególnych godzinach
- 50% za pracę w niedzielę
- 125% za pracę w dni ustawowo wolne od pracy oraz 150% za pracę w święta.

Jeżeli zatem wybieramy zawód, który zobowiązuje nas do pracy w godzinach nocnych, w dni świąteczne lub niedziele, powinniśmy dokładnie się dowiedzieć, jakich reguł powinien przestrzegać pracodawca w kwestiach wynagrodzenia oraz w kwestii dni wolnych, które przysługują za pracę w te dni.

Wszystko, co musisz wiedzieć o urlopie

Gdy za oknem świeci słońce, a słupki termometrów wskazują powyżej 20 stopni Celsjusza, wiele pracowników zaczyna pakować walizki. Pora więc złożyć podanie o urlop. Również bezrobotni muszą pamiętać o uzyskaniu pozwolenia na wyjazd w urządzie pracy.

1. Ile urlopu przysługuje pracownikowi?

Prawo pracy ustala 24 dni wolne dni robocze. Dokładna ilość przysługującego Ci urlopu zostaje ustalona w umowie o pracę. Należy tylko pamiętać, że prawo operuje sześciodniowym tygodniem pracy. Oznacza to, że soboty są traktowane jako dni robocze, więc też trzeba brać je pod uwagę wybierając urlop. W ten sposób otrzymujemy cztery tygodnie urlopu wypoczynkowego na rok.

Jeżeli pracujesz 40 godzin tygodniowo, a szef ustali

twój urlop na 15 dni, umowa o pracę nie traci swojej ważności. Masz jednak w dalszym ciągu prawo do minimalnego urlopu, który wynosi 24 dni robocze.

Młodzież ma prawo do urlopu wypoczynkowego i wynosi on:

- przynajmniej 30 dni roboczych, jeżeli z początkiem roku kalendarzowego osoba nie ukończyła 16 lat,
- przynajmniej 27 dni roboczych, jeżeli z początkiem roku kalendarzowego osoba nie ukończyła 17 lat,

- przynajmniej 25 dni roboczych, jeżeli z początkiem roku kalendarzowego osoba nie ukończyła 18 lat.

Osoby o znacznym stopniu niepełnosprawności mają prawo do dodatkowych 5 dni płatnego urlopu na rok.

2. Na ile dni mogę wyjechać będąc bezrobotnym?

Z punktu widzenia prawa, bezrobotnym nie przy-

sługuje żaden urlop. Możesz zatem wyjechać, o ile wskażesz miejsce pobytu urzędowi pracy. Masz prawo do opuszczenia miejsca zamieszkania łącznie na trzy tygodnie w ciągu roku, nie tracąc części składek. Kiedy rozpoczniesz 22 dzień, zasiłek dla bezrobotnych zostaje wstrzymany, a na Ciebie spadnie również obowiązek opłacenia składek społecznych. Jeżeli Twoja nieobecność potrwa 7 tygodni, tracisz prawo do zasiłku dla bezrobotnych.

Warto pamiętać, że jeżeli wyjeżdżasz na dłużej niż 24 godziny w dzień roboczy, musisz zgłosić to w urzędzie pracy. W momencie, gdy będziesz nieosiągalny dla urzędu, ryzykujesz zmniejszeniem świadczenia.

3. Kto decyduje o moim urlopie?

Ogólnie rzecz biorąc, każdy może sam zdecydować, kiedy bierze urlop. Pracodawca może jednak nie zezwolić Ci na urlop, w momencie wyjątkowego zapotrzebowania przedsiębiorstwa (np. czas przedświąteczny w sklepach) lub w momencie, gdy inni pracownicy są na chorobowym. Jeżeli więcej pracowników chce wziąć urlop w tym samym terminie, pracodawca musi wybrać jednego lub kilku z nich, biorąc pod uwagę kryteria socjalne, takie jak ferie i wakacje dzieci szkolnych, urlop małżonka pracownika, rekonwalescencja po przebytej chorobie, wiek pracownika czy terminy urlopu w minionych latach. Jeżeli pracodawca ustali czas wolny w całym zakładzie, pracownik musi wtedy skorzystać ze swojego urlopu.

W przypadku bezrobotnych decyduje urząd pracy. Z reguły urząd daje zielone światło, wyjątkiem są sytuacje, kiedy zaplanował dla Ciebie jakieś spotkanie w sprawie pracy itp.

4. Kiedy muszę złożyć podanie o urlop?

Prawo pracy przewiduje składanie podania o urlop na dwa tygodnie przed planowaną datą urlopu, jednak terminy te może ustalać każdy przedsiębiorca według własnego uznania. Czasem trzeba rozplanować urlop na cały rok – warto wtedy poprosić pracodawcę o pisemne potwierdzenie zaplanowanego urlopu.

Bezrobotni nie mają tyle swobody, dlatego wystarczy poprosić o zgodę na wyjazd na tydzień przed.

Wtedy urząd pracy nie może mieć pretensji, że przeoczysz rozmowę o pracę czy udział w szkoleniu.

5. Co dzieje się, kiedy zachoruję podczas trwania urlopu?

Urlop, który w tym momencie wypadł, należy wybrać ponownie u pracodawcy. Absolutnie nie wolno ustalać go samowolnie lub po prostu wykorzystać po powrocie z chorobowego – może kosztować Cię to pracę.

W przypadku osób bezrobotnych liczy się tylko to, że jesteś poza miejscem zamieszkania. Fakt, że zachorowałeś, niczego nie zmienia.

6. Ile dni urlopowych przysługuje osobom pracującym w niepełnym wymiarze godzin?

Urlop osób pracujących w niepełnym wymiarze godzin uzależniony jest od ilości przepracowanych dni roboczych.

Uwaga: Jeżeli pracujesz w niepełnym wymiarze godzin, ale chodzisz do pracy pięć dni w tygodniu, masz prawo do takiej samej ilości dni urlopowych, co pracownik zatrudniony na pełen etat. Urlop wypoczynkowy uzależniony jest od przepracowanych dni, a nie godzin.

7. Czy mogę wziąć urlop w czasie urlopu wychowawczego?

W czasie urlopu wychowawczego pracownikowi nie przysługuje prawo do urlopu. Podczas trwania urlopu wychowawczego suma normalnie przysługujących dni urlopowych zostaje pomniejszana o jedną dwunastą miesięcznie.

Inaczej sprawa wygląda w przypadku kobiet w ciąży. W momencie, gdy nie mogą pracować, ilość przysługującego urlopu nie zmienia się.

8. Czy niewykorzystany urlop przechodzi automatycznie na następny rok?

Nie. Prawo wymaga, że urlop zostaje wybrany do końca danego roku kalendarzowego. W innym wypadku przepada.

Przeniesienie urlopu na drugi rok jest możliwe tylko wtedy, gdy nie mógł zostać wykorzystany z ważnych powodów zakładowych lub osobistych pracownika.

Jeżeli dojdzie do przeniesienia urlopu, należy go wykorzystać do 31 marca następnego roku – inaczej bezzwrotnie przepada. Bardzo często zdarza się, że umowa o pracę zawiera korzystniejsze pod tym względem warunki dla pracownika.

Szczególnie traktowane są osoby, które zachorowały. Po dojściu do zdrowia wracają do pracy i wtedy muszą wybrać swój urlop w bieżącym roku kalendarzowym. W przypadku przewlekłej choroby, urlop nie może kumulować się w nieskończoność. Jeżeli pracownik jest niezdolny do pracy, jego dni urlopowe przepadają 15 miesięcy od roku, w którym przysługiwały.

9. Jak wygląda rozliczenie urlopu w przypadku zakończenia stosunku pracy?

Pracownik, który nie może wybrać swojego urlopu z powodu ustania stosunku pracy, ma prawo do jego wypłacenia. Powody zakończenia stosunku pracy nie mają żadnego znaczenia. W grę wchodzi zwolnienie, wypowiedzenie umowy, wygaśnięcie umowy w przypadku zatrudnienia na czas określony.

Ogólnie warto trzymać się następującej zasady: jeżeli pracownik opuszcza przedsiębiorstwo do 30 czerwca, przysługuje mu jedna dwunasta całego urlopu za przepracowany miesiąc. Po 30 czerwca ma prawo do wszystkich dni urlopowych, jeżeli był zatrudniony przynajmniej od 1 stycznia.

Kindergeld 2017: Wysokość świadczenia i terminy płatności

Zasiłek rodzinny Kindergeld jest wypłacany co miesiąc, ale to numer decyduje, którego dnia dokładnie. Ile pieniędzy zobaczymy w tym roku na koncie i kiedy? Odpowiadamy.

Termin wypłacania przysługującego Ci zasiłku Kindergeld jest ściśle związany z numerem Kindergeldnummer, który znajdziesz na poprzednich przelewach z kasy chorych lub na otrzymanych od niej pismach.

Przykładowy numer wygląda następująco: 115FK158791

Pierwsze cyfry określają przynależność do danej kasy chorych, a skrót „FK” jest skrótem od „Feste Kindergeldnummer”. Nas interesuje najbardziej ostatnia cyfra

(Endziffer), ponieważ to od niej zależy, kiedy pieniądze zostaną przelane na nasze konto.

Jeżeli numer kończy się cyfrą:

- **0 lub 1** – świadczenie zostanie wypłacone na początku miesiąca,

- **2-7** – świadczenie zostanie wypłacone w środku miesiąca,

- **8 lub 9** – świadczenie zostanie wypłacone na końcu miesiąca.

Poniższa tabelka zawiera dokład-

ne terminy wypłacania zasiłku. Należy jednak pamiętać, że pieniądze znajdą się na Twoim koncie z opóźnieniem.

W tym roku zasiłek rodzinny wzrósł o dwa euro – pierwsze i drugie dziecko otrzymuje zatem 192 zamiast 190 euro, trzecie 198 zamiast 196 euro, a czwarte i kolejne – 223 euro zamiast 221. Poza tym w 2016 roku wprowadzono obowiązek przedkładania numeru identyfikacji podatkowej dziecka.

www.intertax24.com

Tabela terminów wypłat Kindergeld w roku 2017

CYFRA KOŃCOWA / MIESIĄC	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
STYCZEŃ	04.01.	05.01.	09.01.	11.01.	12.01.	13.01.	16.01.	18.01.	19.01.	20.01.
LUTY	02.02.	03.02.	06.02.	08.02.	09.02.	10.02.	13.02.	15.02.	17.02.	20.02.
MARZEC	03.03.	06.03.	07.03.	08.03.	10.03.	13.03.	14.03.	15.03.	17.03.	20.03.
KWIECIEŃ	04.04.	05.04.	06.04.	07.04.	11.04.	12.04.	13.04.	18.04.	19.04.	20.04.
MAJ	04.05.	05.05.	08.05.	10.05.	11.05.	12.05.	16.05.	17.05.	18.05.	22.05.
CZERWIEC	02.06.	07.06.	07.06.	08.06.	09.06.	13.06.	14.06.	16.06.	19.06.	21.06.
LIPIEC	04.07.	05.07.	06.07.	07.07.	11.07.	12.07.	13.07.	14.07.	18.07.	20.07.
SIERPIEŃ	03.08.	04.08.	07.08.	08.08.	09.08.	11.08.	14.08.	15.08.	16.08.	18.08.
WRZESIEŃ	04.09.	05.09.	06.09.	07.09.	11.09.	12.09.	13.09.	14.09.	19.09.	20.09.
PAŹDZIERNIK	05.10.	05.10.	06.10.	10.10.	11.10.	12.10.	16.10.	17.10.	18.10.	20.10.
LISTOPAD	03.11.	06.11.	07.11.	09.11.	10.11.	13.11.	14.11.	16.11.	17.11.	20.11.
GRUDZIEŃ	04.12.	05.12.	06.12.	07.12.	08.12.	11.12.	12.12.	13.12.	14.12.	15.12.

Jak założyć i prowadzić własną firmę w Niemczech?

Po otwarciu niemieckiego rynku pracy dla krajów wschodniej Europy jeszcze bardziej zwiększyły się kontakty handlowe między Polską a Niemcami. Sporo firm niemieckich z zainteresowaniem spogląda na nasz rynek, a osoby wyjeżdżające z Polski chętnie otwierają w Niemczech własne firmy.

Szacuje się, że liczba polskich firm założonych dotąd w Niemczech wynosi około 100 tys. Ta forma pracy, stanowiąca według wielu najlepsze rozwiązanie dla ludzi będących fachowcami w swej dziedzinie, budzi olbrzymie zainteresowanie. Po co pracować dla kogoś i na kogoś, jeżeli można pracować na siebie i dla siebie? Dzisiejszy artykuł chcielibyśmy więc poświęcić właśnie samozatrudnieniu. Z poniższego artykułu dowiesz się krok po kroku, jak założyć i prowadzić własną firmę w Niemczech.

Rejestracja działalności – Gewerbeanmeldung

Aby założyć firmę w Niemczech, należy udać się do ratusza w miejscowości, gdzie jesteśmy zameldowani. Tam rejestrujemy działalność gospodarczą (Gewerbe). Koszty założenia firmy w zależności od gminy kształtują się najczęściej pomiędzy 20 a 30 €. Należy pamiętać, że w Niemczech istnieje wiele zawodów, w których należy posiadać tytuł mistrza, aby otworzyć własną firmę. Zarejestrowanie firmy w Niemczech upoważnia nie tylko do samodzielnej działalności na terenie Niemiec, ale również w całej Unii Europejskiej.

Ubezpieczenie – Krankenversicherung

Następny krok: powinniśmy się ubezpieczyć w jednej z ubezpieczalni (Krankenversicherung). Teoretycznie może to być prywatne ubezpieczenie (Private Krankenversicherung) lub państwowe ubezpieczenie (Gesetzliche Krankenversicherung). W praktyce jednak, z powodu powstałych w ostatnim czasie problemów niektórych prywatnych kas z jednoosobowymi firmami, pozostanie nam w najbliższej przyszłości tylko wstąpienie do państwowej kasy. Państwowe ubezpieczenia są przeważnie droższe, ale mają swoje zalety, np. można bez dodatkowej dopłaty objąć tym ubezpieczeniem członków rodziny mieszkających w Polsce. Jeśli chodzi o ubezpieczenie emerytalne, to osoby prowadzące własną działalność w Niemczech nie mają tego obowiązku, ale też czas, w którym nie jesteśmy ubezpieczeni, nie zalicza nam się do emerytury.

Urząd skarbowy – Finanzamt

Bardzo ważne jest również udanie się do odpowiedniego dla miejsca

zamieszkania urzędu skarbowego (Finanzamt). Tam poprzez formularz *Fragebogen zur steuerlichen Erfassung* określamy, na jakich zasadach podatkowych ma funkcjonować nasza firma (np. z VAT/Mehrwertsteuer lub bez itp.).

Konto bankowe

Nie zapominajmy, aby już na początku założyć sobie konto bankowe w Niemczech. Nie jest to obowiązkowe (można oczywiście posiadać np. polskie konto), ale na pewno ułatwi nam funkcjonowanie na rynku niemieckim.

Pierwszy rachunek – Rechnung

Kiedy już wykonamy zlecenie, przychodzi czas, kiedy trzeba wystawić rachunek. Nie zapomnijmy, że należy go wypisać w odpowiedniej formie. Musimy uwzględnić w nim m.in., za jaki okres jest on wystawiany, jaką czynność wykonaliśmy oraz czy podatek VAT/Mehrwertsteuer (obecnie 19%) powinniśmy sami przekazać do Finanzamtu czy robi to zleceniodawca (Auftraggeber).

Księgowość

Możemy prowadzić samodzielnie lub zlecić jej prowadzenie doradcy podatkowemu (Steuerberater). Ważne jest jednak to, abyśmy (jeśli jesteśmy zarejestrowani jako podatnicy VAT) wysyłali co-miesięczne deklaracje podatkowe (Umsatzsteuer-Voranmeldung) do Finanzamtu. Możemy to robić przez internet np. bezpłatnym programem ElsterFormular.

Zatrudnienie pracowników – Mitarbeitereinstellung

Jeśli firma dobrze się rozwija, to nic nie stoi na przeszkodzie, abyśmy zatrudnili pierwszych pracowników. W tym celu należy złożyć wnioski o Betriebsnummer

w Bundesagentur für Arbeit in Saarbrücken. Jest to ośmiocyfrowa liczba, która służy do identyfikacji pracodawcy w ubezpieczeniach socjalnych.

Einkommensteuerer- klärung

Należy pamiętać, by po zakończeniu roku podatkowego złożyć w urzędzie finansowym – Finanzamt – zeznanie dochodowe. Składamy je do 31 maja następnego roku, czyli za rok 2011 – do 31.05.2012. Jeśli naszymi sprawami podatkowymi zajmuje się doradca podatkowy (Steuerberater), możemy ten termin przedłużyć do 31 grudnia. Chociaż po rozpoczęciu działalności mamy wiele spraw na głowie, pamiętajmy, aby gromadzić wszystkie związane z naszą działalnością rachunki (opłaty za biuro czy zakwaterowanie, rachunki za paliwo, narzędzia czy telefon). Pomogą nam one w tym, aby na końcu roku zapłacić mniejszy podatek dochodowy (Einkommensteuer).

Bez obaw

Osoby planujące uruchomić działalność w Niemczech zazwyczaj obawiają się kosztów ponoszonych na ubezpieczenia społeczne, trudności w uzyskaniu koniecznych pozwoleń oraz licencji, a także tego, co każdemu z nas wydaje się w jakiś sposób skomplikowane – rozliczenia z Finanzamtem. Prosimy rozważyć, ale bez obaw podchodzić do otwierania firmy w Niemczech, ponieważ – pomijając oczywiście barierę językową – jest to działalność w wielu przypadkach łatwiejsza i nie przysparzająca tylu problemów co w Polsce. Biorąc pod uwagę różnicę w możliwości zarobkowania, z całą pewnością jest to również bardziej opłacalne.

Sp. z o.o. (GmbH) w Niemczech - koszty, plusy i zagrożenia

Jeśli myślimy o założeniu firmy w Niemczech, to najczęściej pierwszym krokiem jest założenie prostej jednoosobowej działalności. Jednak po jakimś czasie, jeśli oczywiście nasza firma dobrze się rozwija, zatrudniamy pracowników, a kiedy obroty są coraz większe, zastanawiamy się nad założeniem spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, czyli Gesellschaft mit beschränkter Haftung (GmbH).

Są oczywiście różne powody, dlaczego decydujemy się akurat na taką formę działalności, często kieruje nami chęć zabezpieczenia własnego majątku, większy prestiż itd., ale... Przed podjęciem tego kroku najpierw przeczytajcie naszą kolejną porcję porad, które prezentujemy poniżej. Tym razem dotyczyć ona będzie tego właśnie tematu. Informujemy również, jakich kosztów trzeba się w tym wypadku spodziewać.

Najważniejsze punkty

Przypominamy: niemieckie GmbH było pierwszą na świecie formą spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, co umożliwiła ustawa z 20 kwietnia 1892 roku. Natomiast w listopadzie 2008 roku weszła w życie reforma ustawy o spółkach (GmbH-Gesetz), która jest jednym z bardziej kompleksowych uregulowań w tej dziedzinie. Do najważniejszych punktów tej reformy należą ułatwienia w zakładaniu spółki i wzmocnienie konkurencyjności na międzynarodowym rynku. Jednak samo założenie spółki musi nastąpić u niemieckiego notariusza (umowa spółki musi zostać udokumentowana notarialnie), a najlepiej jest, kiedy notariusz umowę sporządzi osobiście. Powinien on także zlecić wpisanie spółki GmbH do rejestru handlowego i dopiero w momencie wpisania spółki do rejestru handlowego nabiera mocy jej ograniczenie odpowiedzialności. Z kolei w gestii doradcy podatkowego pozostaje tylko narada wstępna (jest to niezwykle ważne!), sporządzenie bilansu otwarcia spółki oraz złożenie tego bilansu do rejestru handlowego.

Omówić najważniejsze dane!

Z reguły koszty założenia spółki GmbH wynoszą co najmniej 5 procent jej kapitału zakładowego, wliczają się w to koszty notariusza oraz doradcy podatkowego, ale bez świadczenia usług doradczych. Przy kapitale zakładowym w wysokości 25 000 euro będzie to więc około 1300 euro. Do tego dochodzą usługi doradcze – w za-

leżności od liczby godzin – w wysokości 85 euro plus VAT. Prosimy pamiętać, że przynajmniej połowa kapitału zakładowego, czyli 12 500 euro, musi być wpłacona do momentu wpisania spółki do rejestru. Spotkanie z udziałowcami (właścicielami) i prezesem/prezesami spółki (czasem są to właściciele) połączone z naradą wstępną jest bezwarunkowo konieczne. To właśnie wtedy należy omówić pierwsze kroki oraz najważniejsze dane – nazwa firmy, miejscowość/siedziba, cel przedsiębiorstwa, prezes spółki / umowa zatrudnienia / umowy o pracę itd., finansowanie, życzenia, oczekiwania wobec spółki, prawne zaszeregowanie spółki do polskich firm, jej status prawny w Niemczech, jak muszą wyglądać wszelkiego rodzaju dokumenty, jakie dodatkowe dane trzeba podać w momencie zaistnienia w internecie, aby uniknąć kary, itd.). Są to sprawy, przy których można popełnić wiele błędów.

Dopasowana umowa

W internecie jest wiele wzorów umów spółki, na przykładzie których można zobaczyć, co się w nich znajduje. Taka umowa musi potem zostać dopasowana do własnych potrzeb tudzież uzupełniona. Również notariusz będzie chciał o tym wszystkim wiedzieć, żeby doradzić i objaśnić poszczególne punkty umowy. Jednak aby założyć spółkę GmbH, potrzeba odpowiednich przygotowań i odpowiedniego na nie zapasu czasu. Należy pamiętać o tym, że im lepiej się przygotujemy, tym szybciej przebiegać będzie cały proces. Kiedy jednak spółka GmbH jest już założona, jak w przypadku każdej innej firmy następuje rejestracja działalności gospodarczej (Gewerbeanmeldung), jak również złożenie zameldowania w urzędzie skarbowym (Finanzamt). Wygląda to tak samo jak w przypadku firmy jednoosobowej. Nie ma również zbyt wielkich różnic w kwestii księgowania.

GmbH czy 1-Euro-GmbH?

Od 2008 roku możemy w Niemczech zakładać również specjalny wariant GmbH – tzw. UG Unternehmersgesellschaft (haftungsbeschränkt). Jest to forma GmbH, która ma być alternatywą do znanej angielskiej Limited. Jest to GmbH z bardzo niskim kapitałem zakładowym, wynoszącym nawet 1 euro, dlatego określana jest jako Mini-GmbH lub 1-Euro-GmbH. UG jest z małymi zmianami zakładana w podobny sposób jak normalna GmbH. Decyzję o tym, czy otwieramy normalną GmbH czy 1-Euro-GmbH, powinniśmy jednak dobrze przemyśleć. Z doświadczenia wiemy, że spółki ze zbyt niskim kapitałem zakładowym często bardzo szybko znikają z rynku, ponieważ już w początkowej fazie rozwoju zabraknie im odpowiedniego zabezpieczenia finansowego. Pamiętajmy również, że spółka, która nie posiada odpowiedniego kapitału (a to może wskazywać już sama nazwa UG), nie będzie na tak wymagającym rynku jak niemiecki brana przez kontrahentów pod uwagę.

Katarzyna Salon kosmetyczny **GUINOT**

Od ponad 25 lat dbamy o urodę i samozadowolenie naszych Klientek.

Nasz zespół stanowią specjaliści różnych dziedzin,
co gwarantuje Tobie znakomitą opiekę w trakcie zabiegu.

Podchodzimy z pasją do naszej pracy.

Bogata oferta zabiegów, miła, intymna atmosfera
na pewno przyciągnie Was do naszego gabinetu.

OFERTA

Pielęgnacja twarzy
Makijaż
Pielęgnacja ciała, dłoni i stóp
Depilacja
Masaże
Medycyna estetyczna

KONTAKT

tel. 607 117 036
kasia.nowak0@op.pl
ul. Ks. Jana Dzierżona 10A 46-020
Opole

PROMOCJA

Każda osoba, która powoła się na
PUNKT.MEDIA
i zamówi usługi kosmetyczne
o wartości powyżej
50 zł otrzymuje **RABAT 30 ZŁ**

www.katarzyna-opole.pl

METALOWE SYSTEMY RYNNOWE

STALOWE ELEMENTY MOCOWAŃ

ELEMENTY MOCOWAŃ

INSTALACJI ELEKTRYCZNYCH,
HYDRAULICZNYCH, WENTYLACYJNYCH
ELEKTRONICZNYCH I ENERGETYCZNYCH
LINII PRZEMYSŁOWYCH

ELEMENTY KONSTRUKCYJNE

MOSTÓW, OGRODZEŃ,
BARIER OCHRONNYCH, ITP.
HAL I BUDYNKÓW PRZEMYSŁOWYCH

ELEMENTY MONTAŻOWE

KOLEKTORÓW SŁONECZNYCH
PANELI FOTOWOLTAIKOWYCH
MASZYN I URZĄDZEŃ

AUS TRIA

PORADNIKI

Odholowano mi samochód we Wiedniu. Co teraz?

Stolica Austrii jest znana nie tylko z zabytków czy eventów kulturowych, ale i z kłopotów z parkowaniem. Nie może dziwić, że kierowcy często ulegają pokusie i parkują w niedozwolonych miejscach. Oto co powinieneś wiedzieć jeśli i twój samochód został zabrany przez lawetę.

Z reguły pojazdy są odholowane, jeśli blokują ruch lub nie posiadają tablic rejestracyjnych. Pod pojęciem utrudniania ruchu są rozumiane takie wykroczenia, jak parkowanie w „drugim rzędzie”, blokowanie wyjazdów z posesji, pozostawienie samochodu na miejscu przewidzianym dla taksówek lub autobusów albo na strefie objętej zakazem postoju i/lub parkowania.

Odholowane pojazdy na parkingu magistratu pozostają z reguły przez sześć miesięcy, jeśli mają tablice rejestracyjne. W przypadku aut bez numerów już po dwóch miesiącach przechodzą one na własność miasta.

Jeśli twój samochód został zabrany z parkingu, więcej informacji będziesz mógł uzyskać na najbliższym posterunku policji. Zgłaszając się po odbiór samochodu koniecznie powinieneś wziąć ze sobą dowód tożsamości ze zdjęciem, dowód rejestracyjny a dla pojazdów bez rejestracji – dowód zakupu danego pojazdu.

Jednostką odpowiedzialną za odholowane samochody jest wiedeński magistrat a dokładniej dział numer 48 zajmujący się gospodarką odpadami, sprzętaniem ulic oraz parkiem samochodowym.

Po swoje auto należy się zgłosić na Jedletzbergerstraße 1 (Wę-

zeł Simmeringer Haide). Czynne przez cały tydzień, 24 godzinę na dobę (dla samochodów z numerem rejestracyjnym). Jeśli pojazd nie miał tablic, należy się zgłosić pod tym samym adresem w poniedziałek, wtorek, środę bądź piątek w godzinach 8-13 lub w czwartek od 8 do 17.

Jeśli chodzi zaś o koszty – odbierając samochód należy liczyć się z karą administracyjną względnie mandatem za parkowanie oraz kosztami odholowania oraz przechowania pojazdu. Opłatę można uiścić na parkingu magistratu gotówką, poprzez wpłatomat, a także kartą kredytową. Poniżej tabela z obowiązującym taryfikatorem:

Koszty odholowania samochodu z tablicami oraz bez tablic rejestracyjnych

Rodzaj pojazdu	Koszt	Dodatek za odholowanie pojazdu bez tablic rejestracyjnych
Motocykl oraz motorower	242 Euro	65 Euro
Motocykl z przyczepką, trójkołowiec	242 Euro	65 Euro
Samochody osobowe	242 Euro	65 Euro
Samochody ciężarowe, minibusy, pojazdy specjalne oraz maszyny robocze o maksymalnej wadze nie przekraczającej 2,5 t	242 Euro	65 Euro
Jednoosiowa naczepa wraz z wagonem doczepnym o całkowitej masie nie przekraczającej 750 kilogramów	242 Euro	65 Euro
Rower	60 Euro	-

Koszt przechowania odholowanego pojazdu

Rodzaj pojazdu	Dzienna opłata	Dodatek za odholowanie pojazdu bez tablic rejestracyjnych
Rowery, motocykle oraz motorowery	6 Euro	-
Motocykl z przyczepką, trójkołowiec	8 Euro	-
Samochody osobowe	9 Euro	5 Euro
Jednoosiowa naczepa wraz z wagonem doczepnym o całkowitej masie nie przekraczającej 750 kilogramów	9 Euro	-
Samochody ciężarowe, minibusy, pojazdy specjalne oraz maszyny robocze o maksymalnej wadze nie przekraczającej 2,5 t	21 Euro	5 Euro
Samochody ciężarowe, minibusy, pojazdy specjalne oraz maszyny robocze o maksymalnej wadze powyżej 2,5 t	37 Euro	5 Euro
Jednoosiowa naczepa wraz z wagonem doczepnym o całkowitej masie powyżej 750 kilogramów	26 Euro	-

Pierwsza wizyta w AMS - co powinieneś wiedzieć

Potrzebujesz pomocy w znalezieniu dla siebie odpowiedniej pracy? Pomoże Ci w tym urząd. Opiszemy, jak przygotować się do pierwszego spotkania z doradcą i jakie dokumenty warto ze sobą zabrać.

Austriacki Urząd Pracy (Arbeitsmarktservice – w skrócie AMS) ma za zadanie wspomóc Cię w poszukiwaniu pracy czy zmianie miejsca zatrudnienia. Bez znaczenia czy należy Ci się zasiłek czy też nie.

Do Urzędu możesz udać się osobiście do odpowiedniego dla siebie oddziału lub zarejestrować się przez Internet, jeśli jeszcze pozostajesz w stosunku zatrudnienia lecz został on już wypowiedziany. Po wypełnieniu formularza online Urząd sam skontaktuje się z Tobą i zaprosi na rozmowę.

Po rejestracji będziesz na bieżąco informowany o nowych ofertach pracy, pasujących do twojego profilu zawodowego. Dodatkowo AMS opublikuje twój życiorys na swoim portalu pracy – eJob-Room.

Warto wiedzieć, że będąc już w Urzędzie możesz skorzystać z samoobsługowych komputerów, aby sprawdzić nowe oferty, lub tradycyjnie przejrzeć wywieszone listy.

Pamiętaj, aby na pierwszą wizytę w AMS zabrać ze sobą:

- swoją eCard oraz
- urzędowy dokument tożsamości (np. paszport, prawo jazdy itp.).
- akt urodzenia,
- dokument potwierdzający obywatelstwo,
- akt małżeństwa lub dokumenty rozwodowe.

Doradca zapyta o:

- sytuację rodzinną,
 - doświadczenie i wiedzę,
 - przyszłe preferowane miejsce pracy,
 - aktywność związaną z poszukiwaniem pracy,
 - oczekiwania względem Urzędu,
- po czym poprosi Cię o wypełnienie ankiety, w której to szczegółowo opisziesz swoje umiejętności oraz wiedzę. Umożliwi to skuteczne dopasowanie ofert pracy do twojego profilu zawodowego.

Przygotuj się do rozmowy z doradcą!

Szukając pracy możesz znacznie ułatwić sobie życie, jeśli postawisz sobie wyraźny cel. Doradca będzie szukać odpowiednich dla ciebie ofert na podstawie twojego doświadczenia zawodowego, wiedzy, a także oczekiwań względem nowego miejsca pracy – warto więc już przed rozmową zastanowić się nad tymi kwestiami.

Podczas pierwszej rozmowy w AMS-ie powinieneś móc określić swoje preferencje co do obszaru, w którym chciałbyś podjąć pracę, ale i udzielić informacji swojemu doradcy na temat kwalifikacji odpowiednich dla wybranego obszaru zawodowego.

Arbeitslosengeld

Wybierasz się do Urzędu, aby złożyć wniosek o zasiłek dla bezrobotnych (Arbeitslosengeld)? Zabierz ze sobą koniecznie swoją eCard oraz dokument tożsamości.

Emanuela Janda

Familienbeihilfe w Austrii

Kto może starać się o zasiłek rodzinny? Jaka jest jego wysokość? Jak długo można otrzymywać świadczenie? Odpowiadamy i wyjaśniamy.

Komu przysługuje świadczenie?

Zasiłek rodzinny Familienbeihilfe przysługuje zarówno obywatelom Austrii jak i obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej.

Warunkiem koniecznym do otrzymania świadczenia jest zameldowanie w Austrii. Dodatkowo dziecko, na które składany jest wniosek, musi wraz z wnioskodawcą (rodzic) mieszkać pod jednym dachem. Wniosek jest składany w placówce Urzędu Skarbowego odpowiedzialnej za dane miejsce zameldowania. Familienbeihilfe przysługuje na dzieci, które nie ukończyły 18. roku życia.

Dziecko skończyło 18 lat, co dalej?

Świadczenie przysługuje również na dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, jednak tylko wtedy, gdy kontynuują one naukę (poprzez praktyki, szkołę, studia itd.).

Familienbeihilfe nie przysługuje na dzieci, które ukończyły 18 lat i nie kontynuują swojego kształcenia zawodowego. Dotyczy to również osób zarejestrowanych w AMS jako bezrobotne.

Jak długo można otrzymywać zasiłek?

Okres pobierania zasiłku kończy się najpóźniej wraz z ukończeniem przez dziecko 24. roku życia. Po spełnieniu odpowiednich warunków okres ten można przedłużyć o kolejny rok.

Zasiłek można pobierać w okresie między ukończeniem nauki a podjęciem pracy zawodowej, jeśli dziecko na które złożono wniosek nie ukończyło 24 lat.

Warto pamiętać, że zasiłek na pełnoletnie dzieci

uczęszczające na studia przysługuje wtedy, gdy planowany czas ukończenia nauki na uczelni wyższej nie zostaje przekroczony i zakończony sukcesem. Finanzamt (pl. Urząd Skarbowy) najczęściej upomina się o odpowiedni dokument potwierdzający ukończenie nauki.

Kiedy zasiłek jest wypłacany po 24 roku życia?

Zasiłek przysługuje na osoby studiujące, które przed ukończeniem 24. roku życia odbywały praktyki lub służbę cywilną. Rok dłużej świadczenie jest też wypłacane na studentów/studentki, którym urodziło się dziecko lub dopiero się urodzi. Studenci z stopniem niepełnosprawności przekraczającym 50% również mogą starać się o dodatkowe 12 miesięcy z zasiłkiem.

Po 24. roku życia zasiłek można również otrzymać na studentów, którzy podjęli studia trwające co najmniej 10 semestrów i zrobili to w roku, w którym ukończyli 19 lat i zakończyli naukę w pierwszym możliwym terminie zgodnym z planem studiów.

Kiedy nie obowiązuje górna granica wieku?

Dla dzieci trwale niezdolnych do pracy nie obowiązuje górna granica wieku, jeśli niezdolność do pracy została stwierdzona przed 21. rokiem życia lub podczas kształcenia zawodowego przed 25 rokiem życia.

Ile wynosi miesięcznie wypłacany zasiłek?

Zgodnie z poniższą tabelą stawek, na każde dziecko obowiązuje kwota podstawowa świadczenia, która jest zależna od wieku dziecka.

Ile wynosi miesięcznie wypłacany zasiłek?

Zgodnie z poniższą tabelą stawek, na każde dziecko obowiązuje kwota podstawowa świadczenia, która jest zależna od wieku dziecka.

Wiek dziecka	Wysokość świadczenia (miesięcznie)
po narodzinach	111 80 euro
od 3 roku życia	119 60 euro
od 10 roku życia	138 80 euro
od 19 roku życia	162 euro

Wysokość świadczenia ulega podwyższeniu w przypadku rodzin wielodzietnych. W zależności od ilości dzieci, na które pobierany jest zasiłek, wysokość świadczenia zmienia się następująco:

- Wzrasta o **6,9 euro** na każde dziecko, jeśli zostało przyznane dla dwójki dzieci,
- Wzrasta o **17 euro** na każde dziecko, jeśli zostało przyznane dla trójki dzieci,
- Wzrasta o **26 euro** na każde dziecko, jeśli zostało przyznane dla czwórki dzieci,
- Wzrasta o **31,4 euro** na każde dziecko, jeśli zostało przyznane dla piątki dzieci,
- Wzrasta o **35 euro** na każde dziecko, jeśli zostało przyznane dla szóstki dzieci,
- Wzrasta o **51 euro** na każde dziecko, jeśli zostało przyznane dla co najmniej siedmiorga dzieci.

Razem ze świadczeniem Familienbeihilfe bez specjalnego wniosku jest przyznawany tzw. Kinderabsetzbetrag w wysokości **58,40 euro** miesięcznie na dziecko. Kinderabsetzbetrag nie jest dodatkiem do świadczenia czy dodatkowym świadczeniem, lecz wypłatą w formie podatku negatywnego. Warunkiem przyznania Kinderabsetzbetrag jest złożenie wniosku na zasiłek rodzinny.

Dodatkowo co roku na początku września jest wypłacany dodatek szkolny (niem. Schulstartgeld): **100 Euro** – na dzieci w wieku 6-15 lat.

W jakich przypadkach mamy do czynienia z wyższym zasiłkiem?

Rodzice wnoszący o zasiłek na dzieci o znacznym stopniu niepełnosprawności otrzymują dodatkowo do kwoty podstawowej (patrz tabela) **152,90 euro** miesięcznie. By tak się stało, należy jednak przedłożyć odpowiednie zaświadczenie lekarskie.

Jak często jest wypłacane świadczenie?

Zasiłek Familienbeihilfe jest wypłacany co miesiąc.

Czy o zasiłek trzeba wnioskować?

Wraz z 1 Maja 2015 roku do życia został powołany projekt „Antraglose Familienbeihilfe” w Austrii. Świeżo upieczeni rodzice nie muszą wypełniać wniosku o zasiłek rodzinny (Familienbeihilfe), jeśli tylko ich dziecko urodzi się w Austrii. W tym wypadku Finanzamt automatycznie sprawdzi na podstawie otrzymanych drogą elektroniczną danych z Urzędu Stanu Cywilnego czy zostały spełnione wszystkie wymogi oraz czy jest w posiadaniu wszystkich potrzebnych informacji umożliwiających automatyczne wypłacenie świadczenia.

Rodzice wraz z otrzymaniem listu z informacją na temat zasiłku otrzymają przelew na odpowiednią sumę.

Czy pełnoletnie dzieci mogą sobie dorabiać? Jaki ma to wpływ na zasiłek Familienbeihilfe?

Owszem, dzieci mogą zarabiać, jednak ich dochód na przestrzeni roku kalendarzowego nie może przekroczyć granicy 10.000 euro. W przypadku gdy zostanie ona przekroczona, należy zwrócić zasiłek w wysokości odpowiadającej kwocie przewyższającej próg.

www.intertax24.com

Salzburg i okolice: Te miejsca warto zobaczyć!

Salzburg - miasto Mozarta - położone jest nad malowniczą rzeką Salzach. To metropolia nie tylko z muzycznymi tradycjami. Rzym Północy, Perła Baroku - to tylko niektóre z nazw nadanych temu miastu. Miasto z całą masą atrakcji, może również służyć jako baza wypadowa do zwiedzania równie pięknych okolic.

Salzburg

Miejsce pełne historii i architektonicznych cudów. Idąc krętymi uliczkami, czuje się powiew historii. W przeszłości miasto książąt i biskupów, którzy to, lubując się w przepychu, pozostawili po sobie majestatyczne zamki i kościoły. Po zwiedzaniu można odpocząć sobie w jednej z licznych salzburskich kawiarni z widokiem na stare miasto. Można również spróbować słynnych *Mozartkugeln* oraz innych smacznych specjałów miejscowej kuchni.

Wodospad Krimml

Oddalony od Salzburga o około dwie godziny jazdy samochodem. Najwyższy wodospad Europy liczący z 380 metrów, zachwyca wędrowców, spadając kaskadami pośród zieleni ze szczytu góry Krimml Achendal. Wodospad znajduje się w Parku Narodowym Hohe Tauern, który szczyty się również najwyższą górą Austrii – liczącym 3.798 metrów Grossglocknerem. Do wodospadu prowadzi wytyczona w XIX wieku malownicza ścieżka. Na zmęczonych turystów czekają co chwilę ławeczki, z których w czasie przerwy w wędrówce można podziwiać piękną okolicę.

Góra Untersberg

Góra znajduje się na granicy austriacko-niemieckiej. W jej wnętrzu mieści się najdłuższa i najgłębiej położona jaskinia Niemiec, której większa część w dalszym ciągu pozostaje tajemnicą. Umieszczona w przepięknej, zachęcającej do odpoczynku scenarii góra, jest od lat obiektem przeróżnych plotek i legend. Górę można zdobywać jednym z wielu wytyczonych tu szlaków lub za pomocą... kolejki górskiej, która z pobliskiego St. Leonhard zabiera nas w podróż na 1.776 m n.p.m. Stąd już niedaleko do szczytu i do schroniska Zeppezauerhaus, w którym można przyjemnie spędzić wolny czas.

Trasa widokowa Trattberg

Niedaleko przytulnej miejscowości St. Koloman biegnie jedna z najpiękniejszych tras widokowych w Austrii. Rozciągają się z niej przepiękne widoki na pobliskie miejscowości i łąki. Długa na około dziewięć kilometrów trasa jest wprawdzie płatna, lecz ukazujące się z góry widoki są bezcenne. Trasa jest czynna od maja do października. Trattberg to jednak nie tylko piękne widoki dla zmotoryzowanych. Wysoka na 1.758 metrów góra to również atrakcja dla wędrowców i rowerzystów. Na kilkunastu szlakach, z których część jest dostosowana dla rodzin z dziećmi, znajdują się cztery dobrze wyposażone chaty, które zachęcają do skosztowania lokalnej kuchni.

Park Krajobrazowy Weißbach

Założony w 2007 roku park chroni nie tylko unikatową alpejską naturę, lecz również przekształcony przez człowieka krajobraz, który stara się zachować dla przyszłych pokoleń. W parku istnieje sześć ścieżek tematycznych. Wędrowiec natknie się zarówno na pastwiska, hale, torfowiska, jak i na idylliczne wioski. W czasie wędrowki napotka przeróżne gatunki zwierząt i roślin zamieszkujących park. Przy wprawnym oku może podziwiać też przeróżne skamieniałości znajdujące się w skałach.

Jeziora Landschitzseen

Są to trzy przepiękne jeziora położone w zaciemnionych lasach doliny Lessach. Znajdują się przy granicy landów Salzburg i Styrii. W związku z tym, że leżą na różnych wysokościach (od 1.778 do 2.070 metrów) wędrowka pomiędzy nimi zajmuje około sześciu godzin. Z tego powodu wskazane jest zabranie ze sobą jedzenia. Przepiękne krajobrazy i niczym niezamącony spokój nagradzają jednak turystów za podjęty trud.

Park Krajobrazowy Riedingtal

Położony w rolniczej okolicy park jest perłą alpejskiego krajobrazu. Na powierzchni około 36 km² znajdują się rzadkie okazy roślin i przeróżne gatunki zwierząt. W trakcie wędrowki można często usłyszeć i obserwować dzikie zwierzęta. W parku rozpościerają się łąki zapierające dech w piersiach widoki. Od szeroko rozpościerających się soczyście zielonych łąk przez liczne błękitne jeziora aż po nagie szczyty gór. Na głodnych i spragnionych odpoczynku czeka wiele górskich chat, w których można posilić się lokalnymi produktami.

Dolina Seidlwinkl

Położona na terenie parku narodowego Hohe Tauern opodal Doliny Rauriser Dolina Seidlwinkl jest rajem dla wędrowców i rowerzystów. Rzadziej uczęszczana niż reszta dolin w parku, raczy wędrowców pięknymi widokami, ciszą i spokojem pośród zielonych lasów i łąk. W dolinie znajduje się Rauriser Tauernhaus – schronisko, które w przeszłości służyło również za szpital.

Zamek i ogrody Mirabell

W pełnym zabytków mieście, jakim jest Salzburg, znajduje się przepiękny barokowy zamek Mirabell. Został wzniesiony w XVII z polecenia arcybiskupa Wolfa Dietricha von Raitenau dla jego ukochanej Salome Alt, z którą miał 15 dzieci. Pałac jest znany z tego, że posiada jedną z najpiękniejszych sal do zawierania ślubów na świecie, a prowadzą do niej Schody Aniołów. Sam budynek jest siedzibą Urzędu Stanu Cywilnego. Po ceremonii pary udają się do ogrodów na romantyczną sesję zdjęciową. Miejsce zawdzięcza swoją dzisiejszą, prawie niezmienioną formę arcybiskupowi Johannowi Ernstowi von Thuna. W ogrodzie możemy podziwiać słynny widok na katedrę i twierdzę, który jest najpopularniejszym motywem fotograficznym miasta. W ogrodzie Mirabell znajdują się również przepiękny ogród różany oraz ogród z figurami karłów.

Jezioro Prebersee

Położone u stóp góry Preber w swojej tafli niczym w lustrze odbija okoliczne wzniesienia i wierzchołki. Swoją ciemną barwę zawdzięcza zawiesinie z okolicznych torfowisk. Wzdłuż jeziora biegnie ścieżka, często uczęszczana przez turystów, którzy podziwiają okoliczne lasy i rzadko występujące rośliny, takie jak niebielistkę trwałą. Samo jezioro zaprasza strudzonych wędrowców do odpoczynku na jego brzegu lub w jednym z wielu kąpielisk.

Most wiszący przy Bad Gastein

Niedaleko przeuroczo położonego uzdrowiska Bad Gastein przy górze Stubnerkogel znajduje się most wiszący. Przewieszony przez dolinę Gasteiner, przypomina bardziej wrażliwych turystów o gęsią skórę i zawroty głowy. Zawieszony 30 metrów nad doliną i długi na 140 metrów został wykonany z siatki drucianej, co umożliwia zagłębienie na dno doliny w trakcie przeprawy. Przy każdym kroku kołysze się lekko na boki, dodając przejściu znamiona przygody. Z mostu wiedzie kolejka linowa na szczyt. Na dół można udać się ścieżką pełną malowniczych widoków.

Jezioro Fuschlsee

Najczystsze jezioro kraju Salzburg jest malowniczo położone pośród okolicznych gór i wzniesień. Z lotu ptaka przypomina turkusową perłę na tle zielonych łąk i lasów i zaprasza do spacerów po okolicy na jednej z licznych ścieżek. Na zmęczonych wędrówką turystów czekają nie tylko liczne plaże i chaty z lokalnymi przysmakami, ale również dostosowane do ich potrzeb kąpieliska.

Eisriesenweltwerfen

Na południowy wschód od Salzburga w masywie Tannengebirge znajduje się największa jaskinia lodowa na świecie. Liczy 42 kilometry, z czego pierwszy pokryty lodem kilometr jest udostępniony zwiedzającym. Turystom zapuszczającym się w ten lodowy świat ukazują się przepiękne figury stworzone przez naturę. Ich kształty są niesamowite. Idąc dalej, mijamy przepiękne welony, stalaktyty czy tunele. Zwiedzanie jaskini trwa około 75 minut i możliwe jest tylko z lokalnym przewodnikiem. Przy wejściu do jaskini ukazuje się wędrowcom przepiękny widok na okoliczne góry i dolinę.

Lammertaller Urwald

Nieopodal miejscowości Sankt Martin am Tennengebirge na obszarze około dziesięciu ha znajduje się las z najwyższymi drzewami Austrii. Sosny, świerki czy dęby dorastają do niespotykanych w tym kraju rozmiarów. Liczące czasem ponad trzy wieki drzewa osiągają wysokość 50 metrów i średnicę od 160 do 180 cm. Las można zwiedzać samemu lub z przewodnikiem. W środy w okresie letnim urządzone są wędrowki z przewodnikami dla dzieci, podczas których w ciekawy dla nich sposób przedstawiany jest las i jego historia.

Tappenkarsee

Tappenkarsee jest w jednym z najpiękniejszych jezior górskich Austrii. Znajduje się na 1.762 m nad poziomem morza, co czyni go również jednym z najwyższych położonych jezior tego przepięknego kraju. Znane jest również z wysokiej klasy wody. Położone w malowniczej dolinie pośród szczytów górskich, zachęca do wędrowek i odpoczynku na ukwieconych łąkach. W chacie Tappenkarhaus można uraczyć swoje podniebienie wyśmienitymi posiłkami oraz udać się na odpoczynek do jednego z przytulnych pokoi. W okresie letnim wskazana jest jednak rezerwacja.

Zell am See

Zell am See to malownicze miasteczko usytuowane w zielonej dolinie nad jeziorem Zeller. Stanowi jeden z ulubionych celów narciarzy w Austrii. Zell am See jest miejscem wyjątkowym, bo w przeciwieństwie do większości kurortów narciarskich jest przytulnym miasteczkiem z piękną starówką i szeroką ofertą na każdą porę roku; każdy znajdzie coś dla siebie. W licznych restauracjach i kawiarniach można nie tylko delektować się kawą, ale również licznymi specjałami kuchni austriackiej i lokalnej.

Park Narodowy Hohe Tauern

Największy i najstarszy park narodowy Austrii obejmujący ponad 1800 km². Chroni on najpiękniejsze tereny Salzburga, Tyrolu i Karyntii. Charakterystyczny, uformowany tysiące lat temu przez lodowce krajobraz jest ostoją dla ponad 10.000 gatunków zwierząt i ponad 1.800 gatunków roślin. Pozostałością po ostatnim zlodowaczeniu są znajdujące się w dolinach lodowce, w tym największy pojedynczy lodowiec w rejonie Alp Wschodnich. W parku można wędrować jednym z wielu szlaków tematycznych. Tutaj też znajduje się liczący 3.798 metrów Grossglockner – najwyższy szczyt Austrii.

Wąwóz Lichtenklamm

W pobliżu przytulnego miasteczka St. Johann im Pongau znajduje się jeden z najgłębszych i najpiękniejszych wąwozów Austrii. Woda przez miliony lat wyźłobiła dzisiejszy wąwóz, ściany jaru znajdują się momentami tak blisko siebie, że widać jedynie cienki pasek nieba. Idąc drewnianą kładką, mając pod stopami spienione wody przepływającej rzeki Großer Ache, która po wypłynięciu wpada do rzeki Salzach, można podziwiać misterne wzory i kształty skał świadczące o ich bogatej geologicznej przeszłości. Już kiedyś doceniano walory Lichtensteinklamm – w XIX wieku po raz pierwszy położono kładki i mosty. Od tego czasu wąwóz zwiedziło ponad dziesięć milionów ludzi z całego świata.

Twierdza Hohensalzburg

Na górze Mönchberg wysoko nad starówką znajduje się twierdza Hohensalzburg. Wznoszona z przerwami w średniowieczu budowla uzyskała swój ostateczny kształt dopiero w drugiej połowie XV wieku. Funkcję obronną spełniała wyśmienicie; nigdy nie została zdobyta. Dzisiaj jest elementem, bez którego trudno wyobrazić sobie panoramę miasta. Czynna dla zwiedzających cały rok, posiada w swojej ofercie tematyczne muzea m.in. Muzeum Twierdzy czy jedyne w Europie Muzeum Marionetek. W czasie prac restauracyjnych została zaopatrzona w najnowsze technologie ułatwiające turystom zwiedzanie i przeniesienie się w czasie do dawno minionych epok. W zamku odbywają się różne imprezy kulturalne i koncerty muzyki klasycznej.

Ramona Nocoń

Zwiedzamy Wiedeń – czyli jak nie wyjść na kompletnego turystę!

Wiedeń bardzo często znajduje się na szczycie rankingu miast z najlepszą jakością życia. Stolica Austrii zalicza się również na jednych z najchętniej odwiedzanych w Europie. Warto przyrzeć się, co często każdy turysta umieszcza na planie swojej wycieczki po mieście – co niejednokrotnie sprawia, że mieszkańcy Wiednia kiwają głową z politowaniem. Jak nie być kompletnym turystą, a poczuć się przez chwilę Wiedeńczykiem? Nasz poradnik.

1. Przejażdżka dorożką

Przejażdżka dorożką po starówce – marzenie każdego, kto pierwszy raz pojawi się w Wiedniu. Sama frajda! Tymczasem prawdziwy Wiedeńczyk nigdy by tego nie zrobił, ponieważ współczuje biednym koniom, a poza tym szkoda mu swoich ciężko zarobionych pieniędzy. Nierzadko w czasie korku zostaniemy przewiezieni tylko przez Ringstraße, a szansa na trafienie gadatliwego dorożkarza, który opowiedziałby coś o mieście, jest bardzo mała. Polecamy zatem spacer po mieście – na pewno zobaczysz o wiele więcej!

2. Pominięcie wizyty w Heurigen

W pogoni za zabytkami każdy przeciętny turysta daruje sobie wizytę w Heurigen – gospodarze, w której można zakosztować tegorocznego wina (skąd wzięła się nazwa). Jak tylko zrobi się ciepło, mieszkańcy Wiednia udają się do winnic, by odpocząć od zgiełku miasta i wypić lampkę wina, napawając się widokiem zachodzącego słońca. Nie jest przy tym ważne czy jesteśmy z rodziną, drugą połówką czy solo – austriacka gościnność nie pozwoli nikomu poczuć się samotnie. Koniecznie umieść na swojej liście „do zrobienia” w Wiedniu!

3. Przejażdżka na Diablskim Młynie bez szczególnego powodu

Wzniesiony dla uczczenia złotej rocznicy cesarza Franciszka Józefa w 1897 roku diabelski młyn był sensacją na całym świecie. Jego 65 metrów wysokości do dzisiaj robi wrażenie. Diabelski młyn znajduje się w parku rozrywki Wurstelprater i jest częścią Prater. To miejsce, które bardzo chętnie odwiedzają Wiedeńczycy, ale głównie po to, by pospacerować. Żaden z nich nie wsiada na diabelski młyn bez szczególnego powodu – chyba że jest to jego pierwszy raz lub towarzyszy komuś, kto wsiada na niego po raz pierwszy. No cóż, jakby nie patrzeć kiedyś musi być ten pierwszy raz, więc... nie skreślaj może Wiedeńskiego Diabelskiego Młyna całkowicie z planu wycieczki.

4. Wejście na dach katedry św. Szczepana (Stephansdom)

Katedra św. Szczepana jest jedną z wizytówek miasta i celem wszystkich turystów. W wieży wisi dzwon zwany *Głosem Austrii*, choć obowiązuje także nazwa *Pummerin*. Dzwon liczy sobie ponad 3,14 metrów średnicy, co sprawia, że jest największym w całym kraju. Wiedeńczycy są bardzo dumni z katedry, ale raczej do niej nie wchodzi, zostawiając to turystom.

5.

Szybka wizyta w kawiarni (Kaffeehaus)

Wiedeńska kultura związana z kawiarniami zwanymi *Kaffeehaus* została w 2007 roku zaliczona przez Unesco do dziedzictwa kulturowego. Bardzo słusznie. Przesiadywanie w kawiarni nigdzie na świecie nie jest tak celebrowane, jak w Wiedniu. To tutaj spotykają się przyjaciele w niedzielne popołudnia, piją kilka *Melange* i czekają aż zajdzie słońce. Później cieszą się smakiem pierwszej szklanki piwa *Stiegl* prosto z beczki lub lampki wina. Wizyta w *Kaffeehaus* nie powinna przebiegać w biegu – to swoisty rytuał! Jak pisał znany wiedeński pisarz Alfred Polgar: „W kawiarni przesiadują ludzie, którzy chcą być sami i potrzebują do tego towarzystwa.” Sprawa jest prosta – jedno popołudnie rezerwujemy na pobyt w *Kaffeehaus* i czujemy się jak prawdziwi Wiedeńczycy. Satysfakcja gwarantowana.

6.

Ominięcie szerokim łukiem Dzielnicy Muzeów – bo jest tyle innych rzeczy do zobaczenia!

Dzielnica Muzeów – czyli *Museumquartier*, w skrócie MQ – to latem jedno z najbardziej magicznych miejsc Wiednia. Kiedy ciepłe powietrze zbudzi z zimowego snu mieszkańców, wszyscy z lubością przybywają do Dzielnicy Muzeów, gdzie znajdziemy wszystkie najważniejsze instytucje tego typu – m. in. Muzeum Sztuki Współczesnej (MUMOK) czy *Leopold Museum*. Mieszkańcy lubią przesiadywać na kolorowych *enzis* i uświetniać sobie wieczór piwem. *Museumquartier* to też miejsce spontanicznych spotkań – nikt się nie umawia, albo spotykamy znajomych, albo poznajemy nowych. MQ tchnie wolnomyślicielską atmosferą i warto dać sobie czas, by ją poczuć.

7.

Zamiast kebaba - Würstel

Wielu turystom zaraz rzuci się w oczy, że w mieście jest mało budek z kebabem – a ten i tak nie smakuje za dobrze. A przynajmniej nie tak dobrze, jak w Berlinie. Dlatego też Wiedeńczyk decyduje się na inny fast food – *Würstel*. Warto spróbować kiełbaski w Wiedniu – obojętnie czy będzie to frankfurterka, *Käsekrainer*, zwykła smażona kiełbaska czy po prostu hot dog.

8.

Wyrażanie bezgranicznej miłości do Wiednia

„Problem każdego Wiedeńczyka – w Wiedniu nie da się już wytrzymać, a poza nim również.“ Te znane słowa austriackiego aktora i kabarecisty Helmuta Qualtingera pokazują, że mieszkańcy stolicy Austrii nie darzą jej bezgranicznym uwielbieniem. Wiedniem można się ekscytować, na Wiedeń można psioczyć. Jednak prawdziwy Wiedeńczyk – nawet jeżeli pobiegnie w świat – i tak wróci do Wiednia. Bo tak naprawdę kocha to miasto.

Emanuela Janda

Własna firma - tych błędów można uniknąć

Z pozoru wydaje się, że wystarczy dobry pomysł zawierający unikalne cechy i w mig rodzi się nowa firma, która według zakładającego ma „hulać”. Niestety, nie jest to takie proste. Kłopot polega na tym, iż czasem ten właśnie unikatowy pomysł nie wystarczy, by utrzymać przedsiębiorstwo na rynku.

Przede wszystkim różne błędy popełnione już na początku realizacji planów związanych z założeniem firmy, mogą doprowadzić do tego, iż dane przedsięwzięcie szybko upadnie. Potwierdzają to eksperci, z badań których wynika, że statystycznie co druga osoba zakładająca własną działalność rezygnuje z niej najpóźniej pięć lat po jej rozpoczęciu. Co zatem zrobić, by tego uniknąć? Przede wszystkim dobrze wszystko zaplanować, gdyż szczegółowy i precyzyjny plan pozwoli zmniejszyć ryzyko wystąpienia potencjalnych pomyłek i trudności związanych z prowadzeniem i rozwojem firmy.

Analiza rynkowa oraz analiza czynników związanych z lokalizacją przedsiębiorstwa

By móc wejść na rynek i utrzymać się „na powierzchni”, założyciel firmy powinien być w 100 procentach przekonany, iż istnieje wystarczające zapotrzebowanie na jego produkty bądź usługi. Wielu młodych przedsiębiorców może zatem oszczędzić na czasie i wydatkach. Warunek? Inwestycja w analizę rynkową. Z powodu braku zorientowa-

nia lub obserwacji rynku wielu właścicieli firm od samego początku zbyt wysoko ocenia swoje szanse na sukces, a co za tym idzie – liczbę potencjalnych klientów. Dlatego już biznesplan powinien zawierać analizę rynkową, na podstawie której można realnie ocenić wielkość rynku, a także popyt na produkty lub usługi firmy. Przy okazji przedsiębiorca uzyska informacje o wzroście, dynamice oraz potencjale rynkowym. Ową analizę może wykorzystać również do zidentyfikowania trudności związanych z wejściem na rynek oraz do oceny konkurencji i własnej konkurencyjności. Wielu założycieli firm lekceważy także analizę lokalizacji. Pamiętajmy również, że w dzisiejszej Europie dla osób władających wieloma językami pojawia się możliwość otwierania własnych firm w innych krajach.

Ważne czynniki

Wyróżnia się dwie grupy czynników, które należy wziąć pod uwagę – twarde i miękkie. Do pierwszej grupy należą subwencje, podatki, opłaty, rynek zbytu, dostępność zasobów lub surowców, infrastruktura oraz dostępna powierzchnia. Wszystko

to wpływa na atrakcyjność lokalizacji. Czynniki należące do drugiej grupy są subiektywne. Zalicza się do niej bowiem np. dostępne kontakty branżowe, rozwój techniczny i technologiczny, wizerunek regionu oraz dostępność i wykształcenie potencjalnych pracowników. Jednakże w czasach topniejących granic komunikacji wielu nie przywiązuje wagi do umiejscowienia swojej siedziby. Jest to oczywiście błędne myślenie. Firmy powinny lokować się tam, gdzie istnieje możliwość wymiany informacji oraz doświadczeń z firmami z tej samej branży lub możliwość współpracy pomiędzy poszczególnymi podmiotami. W ten sposób nowo pozyskane doświadczenia i informacje przełożą się na lepszą jakość oferowanych usług bądź produktów. Dodatkowo umiejscowienie zakładu powinno gwarantować jego pracownikom pożądaną przez nich możliwość rozwoju. Należy zatem pamiętać, iż wybór lokalizacji pod siedzibę powinien zostać równie dobrze prześlany i zaplanowany, co działalność danej firmy.

Wiedza z zakresu ekonomiki przedsiębiorstwa - konieczna i bezcenna

Brak wiadomości z zakresu ekonomiki i działania przedsiębiorstwa jest częstym powodem jego upadku. Nie wystarczy tu bowiem sama smykałka do interesów. Podczas prowadzenia własnej działalności przedsiębiorca jest zmuszony do nadania ponoszonym przez niego kosztom struktury, która umożliwi mu kalkulowanie. Dlatego też przewidywany obrót nie powinien opierać się na ogólnikowych szacunkach. Osoba stojąca na czele firmy powinna oszacować go na podstawie wartości związanych właśnie z wcześniej wspomnianą ekonomiką przedsiębiorstwa. Nierealne szacunki mogą bowiem pchnąć je bardzo szybko na egzystencjalną krawędź wytrzymałości. Podobnie jest z cenami. Przy ich kształtowaniu nie należy dopasowywać się do konkurencji. Ustalając ceny, trzeba wziąć pod uwagę takie czynniki jak wielkość firmy, struktura, koszty jej utrzymania, liczba pracowników, obecność oraz ukierunkowanie na docelowych odbiorców usług bądź produktów. Pokrycie kosztów będzie zatem w wielu przypadkach dominującym celem początkującego przedsiębiorcy. Kluczową rolę odgrywa tu również wiedza z zakresu przepisów podatkowych, zagadnień personalnych i prawnych (zwłaszcza jeśli chodzi o zawieranie umów). Jeśli właściciel firmy ową wiedzę musi ściągnąć z zewnątrz, na pewno narazi się na koszty, a właśnie takowe obciążenia finansowe są często lekceważone przy planowaniu, co skutkuje deficytem środków finansowych.

Nakłady finansowe oraz zobowiązania

Kolejnym ważnym punktem są zatem nakłady finansowe. Już same koszty zakupu potrzebnego wyposażenia oraz niezbędne środki operacyjne to często sumy niebotycznie wysokie. Przedsiębiorcy nie przykładają również wagi do obciążeń finansowych związanych ze spłatą bądź zaciągnięciem kredytu. Do tego dochodzi fakt, iż przedsiębiorcy wydają zazwyczaj o wiele więcej pieniędzy, niż jest to konieczne. W głównej mierze dotyczy to wyboru biura. Nie musi ono przecież być już od samego początku ogromne i położone w najbogatszej dzielnicy. W wielu przypadkach wystarczy przecież małe pomieszczenie lub biuro we własnym domu. Firmę mogą również dodatkowo obciążyć nie spłacone wierzytelności. Odnosi się to do sytuacji, w której założyciel nie ma odpowiedniego zabezpieczenia finansowego, przez co finansowanie przedsiębiorstwa odbywa się przez bank i kredyty. Nowo założone przedsiębiorstwo zazwyczaj początkowo nie przynosi żadnych zysków, a co więcej – generuje straty; dodając do tego brak płynności i zobowiązania finansowe właścicieli – firmie może grozić szybka upadłość. Potwierdzają to badania, z których wynika, że 60 procent nowych firm bankrutuje z powodu nie spłacanych wierzytelności.

Filozofia firmy i marketing

Zły dobór pracowników oraz brak wyraźnej filozofii wewnątrz firmy to gwarant porażki. Z tego też powodu założyciele firm powinni ostrożnie tworzyć zespół pracowników. Załoga powinna pasować do siebie i do firmy pod względem fachowej wiedzy, jak i charakteru. Do efektywnej współpracy i jej efektów potrzebna jest harmonia w zespole, ale i wyraźny kierunek i sposób prowadzenia biznesu przez właścicieli. Powinni oni konsekwentnie propagować ją zarówno wśród pracowników, jak i klientów. Jej motyw przewodni powinien być zgodny z wizją prowadzenia firmy oraz reprezentować cele, zasady i wartości jej właścicieli. Ważny jest również skuteczny marketing. Nawet jeśli usługi lub produkty są wręcz unikatowe na rynku, klienci nie dowiedzą się o tym bez odpowiednio przeprowadzonej kampanii marketingowej. Niestety w wielu przypadkach właściciele nie dostrzegają korzyści płynących z ukierunkowanego na konkretną grupę odbiorców marketingu. W dzisiejszych czasach klasyczne formy reklamy już nie wystarczają, zwłaszcza przy wejściu na rynek. Aby szybko się wybić, należy zatem wykorzystać wszystkie dostępne kanały informacyjne, znane nam portale społecznościowe i stworzyć odpowiednie warunki i struktury wewnątrz firmy.

SZWAJ CA RIA

PORADNIKI

Wynagrodzenie w Szwajcarii

Q&A

Przedstawiamy odpowiedzi na najczęściej zadawane pytania dotyczące wynagrodzenia.

Jak wysokiego wynagrodzenia mogę wymagać?

Wysokość wynagrodzenia można negocjować, dlatego powinieneś dobrze przygotować się do rozmowy na jego temat. Zorientuj się, ile wynosi wynagrodzenie w Twojej branży, ile zarabiają osoby pełniące tę samą funkcję co Ty, dowiedz się, jak kształtują się płace w Twoim regionie. W Internecie można znaleźć wiele kalkulatorów wynagrodzenia. Dla Szwajcarii będzie to np. „Salarium“, które można znaleźć na stronie Urzędu Statystycznego lub kalkulator Szwajcarskiego Porozumienia Związków Zawodowych (Schweizerischer Gewerkschaftsbund – SGB).

Kiedy wynagrodzenie powinno trafić na moje konto?

Twoje wynagrodzenie za bieżący miesiąc powinno zostać wypłacone przed upływem tego miesiąca. Decyzja Sądu Federalnego potwierdza to ustalenie. Umowa o pracę lub zbiorowa umowa pracy może ustalić, że wynagrodzenie za bieżący miesiąc zostaje wypłacane do 15 dnia przyszłego miesiąca. Zdaniem sądu, takie ustalenie nie jest zgodne z prawem. Inaczej jednak sprawa wygląda w branżach, w których wynagrodzenie uzależnione jest od obrotu.

Co mogę zrobić, kiedy szef nie chce wypłacić mi mojej wypłaty?

Masz prawo go upomnieć. Warto zatem określić czas, w którym pracodawca ma wypłacić Twoje wynagrodzenie. Jeżeli po upływie tego czasu nadal

nie otrzymałeś pieniędzy musisz ponownie upomnieć. Poinformuj również pracodawcę, że zaniechasz wykonywania swoich obowiązków, jeżeli do określonego terminu nie wypłaci Twojego wynagrodzenia. Pracownik, który nie dostaje zaległego wynagrodzenia ma prawo nie pracować – aż do momentu przelania wypłaty. W dalszym ciągu przysługuje mu prawo do wynagrodzenia – nawet za czas, w którym nie pracował.

Czy pracodawca może dać mi zaliczkę?

Tak. Jeśli pracownik znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, pracodawca powinien wypłacić mu wcześniej zapracowane pieniądze.

Kiedy przepada prawo do wynagrodzenia?

Prawo do wynagrodzenia wynikające z prawa pracy przepada po upływie pięciu lat liczonych od momentu, w którym pracownik powinien otrzymać wynagrodzenie. W tym czasie można wystosować nakaz wypłaty wynagrodzenia lub wnieść skargę.

Jak mogę obliczyć wynagrodzenie za nie spożytkowany urlop w momencie wygaśnięcia stosunku pracy?

Istnieje kilka sposobów obliczenia tej należności. Najbardziej popularna to wynagrodzenie roczne (łącznie z tzw. „trzynastką”) pomnożone przez 8,33 procent (przy 4 tygodniach urlopu rocznie), podzielone przez 20, razy pozostałe dni urlopowe.

Jakie odliczenia od wynagrodzenia brutto są dozwolone?

- Składki na ubezpieczenie emerytalne (Alters- und Hinterlassenenversicherung, AHV), ubezpieczenie na wypadek inwalidztwa (Invalidenversicherung, IV), odszkodowanie w przypadku ustania zatrudnienia u osób pełniących np. służbę wojskową (Erwerbsausfallentschädigung, EO) – koszty dzielone są równo między pracodawcę a pracownika, w sumie wynoszą 5,125 procent.
- Ubezpieczenie na wypadek bezrobocia (Arbeitslosenversicherung) – od wynagrodzenia nie przekraczającego 148 000 franków rocznie – pracownik i pracodawca 1,1 procent.
- Ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków (Unfallversicherung) – pracodawca opłaca składkę na ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków w pracy (Betriebsunfallversicherung, BU), pracownik opłaca składkę na ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków niezwiązanych z miejscem pracy (Nichtbetriebsunfallversicherung (NBU)). Wysokość składki uzależniona jest od wykonywanego zawodu.
- Kasa emerytalna (Pensionskasse) – obowiązkowe ubezpieczenie, jeżeli wynagrodzenie roczne mieści się w przedziale 21 150 a 84 600 franków. Składka jest uzależniona od rodzaju ubezpieczenia i wieku ubezpieczonego.

Do powyższych obowiązkowych składek społecznych dochodzą jeszcze ustalone w umowie potrącenia, np. na fakultatywne ubezpieczenie od chorobowego (Krankentaggeldversicherung). Pracodawca musi jednak pokryć co najmniej połowę składek dodatkowych.

Jakie składki muszą opłacać będąc na urlopie macierzyńskim i pobierając z tego tytułu rekompensatę za okres, w którym nie zarobkuję? (Mutterschaftsentschädigung)

Wszystkie prócz składki na ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków – ponieważ ta zostanie opłacona w czasie urlopu macierzyńskiego za Ciebie. Rekompensata za okres przebywania na urlopie macierzyńskim uchodzi za wynagrodzenie, dlatego należy odprowadzać wszystkie składki, jak zwykle.

Niezbędne jest również opłacanie składki na ubezpieczenie emerytalne. W dalszym ciągu połowę składki opłaca pracodawca, a połowa zostaje pobierana z rekompensaty.

Jakie składki należy odprowadzać w przypadku zasiłku chorobowego? (Krankentaggeld)

Otrzymując pieniądze z ubezpieczenia na wypadek chorobowego, nie musisz troszczyć się o żadne składki społeczne. Jeżeli pracodawca jednak zwiększy Twój zasiłek z 80 procent do 100, wtedy od 20 procent musisz odprowadzić składki społeczne.

Parkowanie w Szwajcarii bez tajemnic

Najwięcej problemów przysparza samochód, kiedy trzeba go gdzieś zostawić. Na co zwrócić uwagę podczas parkowania?

Odholowanie

Kiedy pozostawisz samochód przy drodze wjazdowej straży pożarnej lub pogotowia, nie zdziw się, jak po krótkim czasie zostanie odholowane. Jeżeli jednak minął czas Twojego parkowania lub pozostawiłeś samochód w miejscu niedozwolonym, policja powinna wstrzymać się z podjęciem drastycznych kroków. Wpierw musisz otrzymać mandat, który będzie przestrzegał przed odholowaniem. W momencie, gdy samochód nadal pozostanie na swoim miejscu, zostanie z niego usunięty (w przypadku parkowania w miejscu niedozwolonym nastąpi to po ok. godzinie od pozostawienia mandatu za wycieraczką).

Niebieska strefa parkowania (Blaue Zone)

Parkowanie na parcelach publicznych jest z założenia bezpłatne. Istnieją jednak tzw. niebieskie strefy, gdzie można pozostawić samochód na maksymalnie półtora godziny. W strefie tej nie masz gwarancji na wolne miejsce – więc nawet jeżeli jest pełno, a ty po raz n-ty zatoczyłeś pętlę szukając dla siebie parkingu, nie masz prawa postawić samochodu poza wyznaczonym miejscem.

Carpark

W restauracjach przy autostradach panuje zawsze duży ruch, co przedkłada się na obłożenie parkingów przez samochody osobowe. Tym większa jest pokusa pozostawienia samochodu w carparku, czego prawo jednoznacz-

nie zabrania – inne parkingi są dozwolone tylko dla określonych rodzajów pojazdów.

Parkowanie długotrwałe

Gmina ma prawo do wprowadzenia opłat za parkowanie całodzienne bądź całonocne na gruntach publicznych, o ile robi to zgodnie z prawem. Większe miejscowości pobierają opłaty za pomocą kart parkingowych (Parkkarte), inne przeprowadzają sumienne obserwacje, aby wiedzieć, kto regularnie parkuje samochód na noc. Jeżeli władze odkryją twój „parking pod latarnią”, otrzymasz powiadomienie o zapłacie.

Zegar parkingowy (Parkscheibe)

Tuż po zaparkowaniu trzeba nastawić zegar parkingowy o pół godziny do przodu. Dozwolony czas parkowania w niebieskiej strefie wynosi od 60 do 90 minut. Dla przykładu – parkując o godzinie 10:00, nastawiasz zegar na 10:30 – możesz pozostawić samochód aż do 11:30. Nawet jeżeli przybyłeś dopiero o 10:29 możesz parkować tylko do 11:30. Jeżeli zaparkujesz samochód w czasie trwania przerwy obiadowej (pomiędzy 11:30 a 13:29) możesz go pozostawić w dni robocze do 14:30, natomiast w czasie przybycia między 18:00 a 7:59 – do 9:00 rano.

Wakacyjne grzeszki

Jeżeli na długo po powrocie z urlopu otrzymasz pocztą mandat, nie lekceważ go. Władze zagraniczne nie mają możliwości

pobierania kary z pomocą władz szwajcarskich, jednak mimo to lepiej zapłacić mandat, jeżeli chcesz bezproblemowo wjechać do tego kraju w przyszłości.

Opłaty

Korzystanie z dróg publicznych jest darmowe. Parkowanie również, o ile nie zakłóca dobra ogółu – tutaj bardzo ważny jest czas parkowania. Sąd zdecydował, że pozostawienie samochodu w centrum miasta dłużej niż na pół godziny zakłóca ogólny porządek. Nie ma zatem szans na wycofanie opłat – za ich regulowanie odpowiedzialni są kierowcy.

Zatrzymanie samochodu

Zatrzymanie pojazdu, aby wysadzić lub zabrać pasażerów, bądź w celu przeładowania towaru jest dozwolone. Jeżeli zajmuje to dłużej niż chwilę, traktowane jest jako parkowanie – nawet jeśli kierowca pozostaje w samochodzie lub pozostawi włączony silnik (co jest niedozwolone). Jeżeli opuszczasz samochód i nie wiesz, kiedy wrócisz, powinieneś poszukać miejsca parkingowego.

Zmiana miejsca parkingowego

Skończył się czas parkingowy? Wtedy samochód musi wrócić do ruchu drogowego. Nie wystarczy przeparkować pojazd na sąsiednie miejsce parkingowe. Zgodnie z decyzją Sądu Federalnego kierowca musi usunąć pojazd z bliskiego otoczenia, w którym parkował. Przebycie odległości 25–50 metrów to zdecydowanie za mało.

Roczna karta parkingowa

W miastach i dużych gminach mieszkańcy i prowadzący własną działalność gospodarczą mają możliwość wykupienia rocznych kart parkingowych, dzięki którym mają prawo do nieograniczonego parkowania w niebieskiej strefie np. opodal swojego miejsca zamieszkania. Poza tym istnieją karty parkingowe dla lekarzy i służb opieki medycznej, jak również dzienne zezwolenia na parkowanie dla pojazdów dostawczych. Informacji należy zaczerpnąć na komendzie policji.

Koszty

Policja nie może pobierać żadnych dodatkowych opłat za przyznanie mandatu. Inaczej jednak sprawa wygląda na działce prywatnej, na której obowiązuje zakaz parkowania. Zgodnie z decyzją Sądu Federalnego, właściciel posesji ma prawo do żądania odszkodowania lub – w razie zwłoki – zgłoszenia sprawy do policji.

Żarty i psikusy

Kiedy niespodziewanie dostaniesz sądowe polecenie zapłaty mandatu za parkowanie, całkiem możliwe, że jakiś żartownik usunął go spod wycieraczki Twojego samochodu. Bez paniki – to w obowiązku policji leży, aby wykroczenie zostało ukarane. Powinieneś zatem zaraz interweniować w sądzie – wtedy władze wystawią mandat ponownie.

Oznaczenie miejsca parkingowego

Samochód można zaparkować tylko w wyznaczonym do tego miejscu, nie przekraczając linii. W miejscach wyznaczonych wzdłuż drogi nie może stać więcej niż 5-6 samochodów osobowych. Gdy jednak nie wyznaczono odpowiednich miejsc, samochód może spokojnie parkować wzdłuż drogi, o ile nie obowiązuje zakaz parkowania lub zatrzymywania pojazdu.

Dopłacanie

Dorzucanie drobnych nic nie daje – często władze rejestrują pojazd na danym parkingu elektronicznie, zatem próba ich przechytrzenia często kończy się fiaskiem i mandatem wysokości 40 franków.

Postępowanie w przypadku drobnych wykroczeń ruchu drogowego (Ordnungsbussenverfahren)

Mandaty za parkowanie rozliczane są w postępowaniu w przypadku drobnych wykroczeń ruchu drogowego (Ordnungsbussenverfahren). Nie obowiązują Cię zatem koszty postępowania, płacisz mandat natychmiast lub w ciągu 30 dni i sprawa załatwiona. Tym samym tracisz jednak wiele praw, w szczególności nie masz możliwości do zabrania głosu w danej sprawie. Jeżeli nie zapłacisz kary, zostaniesz wezwany przed sąd.

Drogi publiczne (öffentliche Straßen)

Zasady ruchu drogowego i tym samym parkowania obowiązują na drogach publicznych. Jednak uwaga – ulice i place będące własnością prywatną mogą być publiczne, o ile włączone są w ogólny ruch drogowy, a nie są wykorzystywane prywatnie.

Drogi prywatne (private Straßen)

Nie policja odpowiada za prywatne ulice i place, a ich właściciel. On też decyduje, kto ma prawo z nich korzystać. W przypadku osób, które nie stosują się do zakazu parkowania właściciele posesji nie powinni być jednak aż tak srodcy – szczególnie jeśli chodzi o odholowywanie. Jeżeli okaże się, że za bardzo się pospieszyłeś, a kierowcę łatwo można było znaleźć, całkiem możliwe, że poniesiesz koszty odholowania pojazdu.

Ulice w dzielnicach mieszkalnych (Quartierstraßen)

Ulice w dzielnicach mieszkalnych są z reguły publiczne, dlatego obowiązują na nich ogólne przepisy drogowe. Pamiętaj, że na wąskich drogach bez wyznaczonego miejsca do parkowania, można pozostawić samochód tylko z jednej strony, aby nie utrudniać przejazdu innym.

Sądowy zakaz parkowania (richterliches Parkverbot)

Prywatni właściciele działek nie mają prawa karać za parkowanie. Jest to możliwe tylko pośrednio za pomocą sądowego zakazu parkowania. W tym celu należy udać się do odpowiedniego urzędu lub sądu i wystąpić o sądowy zakaz, jak również ustawić niezbędny znak z zakazem. Wszystko razem kosztuje ponad 1000 franków.

Znaki

Istnieją znaki, które wyraźnie zabraniają parkowania i takie, które pozwalają na nie w drodze wyjątku (np. w strefach pieszych). Warto również zwrócić uwagę na dodatkowe tabliczki, które mówią o czasie parkowania, jak również o obowiązku posiadania zegara parkingowego. Zegar należy umieścić za przednią szybą, inaczej grozi kara w wysokości co najmniej 40 franków.

Chodnik

Chodnik należy do pieszych. Można zaparkować na nim samochód tylko wtedy, gdy zezwalają na to znaki bądź oznaczenia na ulicy. Jeżeli takowe nie występują, można zatrzymać pojazd tylko na chwilę, o ile nie obowiązuje całkowity zakaz zatrzymywania się. Należy również pamiętać o zachowaniu miejsca dla pieszych – co najmniej 1,5 metra szerokości.

Wypadek

W przypadku wypadku lub awarii samochodu nie musisz martwić się szukaniem miejsca parkingowego. Twój obowiązek ogranicza się do nieutrudniania ruchu drogowego – o ile jest to możliwe. W pierwszej kolejności powinien usunąć pojazd z pasa ruchu. Na autostradzie natomiast zaleca się odstawienie samochodu na pas awaryjny.

Zakazy

Parkowanie jest zakazane:

- w miejscu objętym zakazem zatrzymywania,
- na głównych drogach pozamiastowych,
- na głównych drogach w mieście, jeżeli utrudnia swobodny przejazd dwóch pojazdów,
- na drogach rowerowych i pasach ruchu tuż przy nich,
- w odległości mniejszej niż 50 metrów od przejazdu kolejowego (teren niezabudowany),
- w odległości mniejszej niż 20 metrów od przejazdu kolejowego (teren zabudowany),

- na mostach,
- na drogach dojazdowych oraz w bramach,
- w strefach ruchu pieszego (Fußgängerzone), chyba że znaki mówią inaczej,
- w miejscach objętych zakazem parkowania.

Zima

Zimą kierowcy mogą pozwolić sobie na nieco więcej – przynajmniej w kwestii parkowania. Kiedy spadnie śnieg, policjanci darują sobie kontrole. Jeżeli pozostawisz samochód na zaśnieżonym parkingu, gdzie nie widać niezbędnych oznaczeń, nie będziesz płacił mandatu. Podobnie, kiedy nie widać zegara parkingowego za zaśnieżoną szybą. Taryfa ulgowa nie obowiązuje jednak w przypadku zakazu zatrzymania – nawet w najcięższą zimę.

Kluczyki samochodowe

Nigdy nie zostawiaj samochodu z kluczykami w stacyjce. Ryzykujesz mandatem w wysokości 60 franków i kradzieżą samochodu!

Anna Makowska

10 powodów, dla których warto pojechać do Tessynu

Południe Szwajcarii to raj dla turystów, a dla podróżujących pociągiem - komfort i wygoda. Oto kilka powodów, dla których warto wybrać się do słonecznego Tessynu.

Niektóre zakątki Tessynu wyglądają niczym wycięte z pocztówki; widoki z palmami oraz kolorowymi domami nad jeziorem Maggiore sprawiają, że jest to wyjątkowo atrakcyjny region dla turystów. Przedstawiamy 10 najważniejszych powodów, dla których warto wybrać się do południowego kantonu Szwajcarii.

Fiore di Pietra, Zdjęcie: Octavio espinosa campodonico, via Wikimedia Commons

1 Tunel drogowy Świętego Gotarda

Dzięki niemu podróżowanie przez Szwajcarię jest znacznie łatwiejsze i dużo szybsze. Jest to najdłuższy tunel na świecie, którym można przejechać pociągiem aż 57 kilometrów w zaledwie 20 minut! Jeśli ktoś woli jednak piesze wędrówki, to spacer wzdłuż tunelu po górach zajmie znacznie więcej. Liczący około 100 kilometrów odcinek między Erstfeld i Bodio można podzielić na pięciodniową wędrówkę. Z noclegiem nie ma żadnych problemów – po drodze jest mnóstwo pensjonatów i domków do wynajęcia.

2 Trekking w towarzystwie zwierząt górskich

Kozy, alpaki, osły i muły – wybór czworonogów, w towarzystwie których można pokonać górzyste tereny, jest całkiem spory. W słonecznej Malcantone można również sporo dowiedzieć się na temat wychowania lamy, pomóc w pracach rolniczych, a także spędzić noc na sianie na farmie Casa Gisoretta. Dla mniej spragnionych przygód lepszą opcją będzie nocleg we własnym namiocie lub w schronisku.

3 Szalony wyścig osłów

Wzorem Palio w Siena, jednego z najtrudniejszych wyścigów konnych na świecie, w 1983 roku utworzono w Mendrisio „Palio degli asini”. Jednak w odróżnieniu od włoskiego pierwowzoru, w tym wyścigu uczestniczą nie konie, a osły. Mimo tego, impreza co roku przyciąga rzesze widzów. Wyścig osłów, który odbywa się w ramach festiwalu ludowego, – jest obecnie jednym z najbardziej charakterystycznych wydarzeń w Tessynie. W tym roku impreza odbędzie się 8 i 9 września.

4 Samodzielne wyrabianie salami

Przebywając w kantonie Tessyn, warto również zaliczyć wycieczkę po piwnicach zamku Montebello w Bellinzonie, gdzie można osobiście poznać sztukę tradycyjnego wiązania salami. Dodatkowo istnieje możliwość darmowego zwiedzenia siostrzanych zamków Sasso Corbaro i Castelgrande. Po zakończeniu dojrzewania kiełbasy, salami jest wysyłane do osoby biorącej udział w warsztatach.

5 Dla miłośników architektury

Otwarta w kwietniu „Fiore di Pietra” to zaprojektowana przez gwiazdę architektury – Mario Botta – restauracja, której geometryczny kształt nawiązuje do górzystego terenu, w którym się znajduje. Mieszczący się na skalistym brzegu obiekt znajduje się w najciekawszym punkcie tego terenu – po wjechaniu kolejką lub samodzielnym wejściu na Monte Generoso, można zobaczyć przepiękną panoramę od doliny Padu nad jeziorem Como aż po Alpy.

6 Rejs statkiem szlakiem malowniczych karczm

Grotti – bo tak mówi się na nie w Szwajcarii – to małe lokale w rustykalnym stylu. W okresie letnim firmy przewozowe znajdujące się nad jeziorem Lugano oferują wycieczki statkami do licznych karczm znajdujących tuż przy mołu. Na rejs można wybrać się pod koniec sierpnia w każdy piątek i sobotę, a od 13 lipca do 19 sierpnia również w czwartki. Koszt takiej atrakcji to 15 franków.

7 Szwajcarska Amazonia

Kilkanaście obszarów bagiennych znajdujących się na terenie rezer-

watu przyrody Bolle di Magadino są największymi w Szwajcarii. Od ostatniego lata można także wyruszyć łodzią w głąb rezerwatu w celu zbadania przyrody. Marco Nussbaum jest jedyną osobą, która posiada uprawnienia do przewożenia ludzi na tym terenie drewnianą łodzią. Trasa od Lido di Magadino jest oferowana przez biuro turystyczne dwa razy w tygodniu.

8 Nowe muzea

W centrum Lugano została otwarta nowa Gipsoteca na cześć pochodzącego z Como rzeźbiarza – Gianluigiego Giudiciego. W nowej siedzibie znajduje się 60 jego prac wchodzących w skład dorobku liczącego 300 obiektów. Oferta tego kulturowego miasta została uzupełniona również o zbiory Muzeum w Erbie.

9 Poczuć się jak Indiana Jones

Od jesieni ubiegłego roku na Monte San Giorgio można zwiedzać park archeologiczny Tremona Castello, który prezentuje średniowieczną wioskę. Przez trzy dekady archeolodzy oraz grupy ochotników przeprowadzali wykopaliska na wzgórzu aż w końcu odkryli ufortyfikowaną wioskę składającą się z 56 budynków, domów i magazynów z żywnościowych. Tutaj zarówno mali, jak i duzi odkrywcy poczują dreszczyk emocji.

10 Sekret sera

Muggiotal jest jednym z najbardziej autentycznych obszarów Tessynu i zarazem domem sera Zincarlin. W XIX wieku pikantny ser z surowego mleka wytwarzano w każdej rodzinie. Dziś tylko w Salorino nadal układa się gomyłki w kształcie piramidy w liczących setki lat kamiennych piwnicach.

Jak spędzić tani urlop w Szwajcarii?

Szwajcaria jest jednym z najdroższych krajów świata, jednak dzięki kilku trikom i podpowiedziom Konfederację mogą zwiedzić także osoby ze stosunkowo małym budżetem.

Wysoko stojący frank daje się we znaki szczególnie turystom, wiele osób rezygnuje więc z urlopu w tym pięknym miejscu. Mimo że wysokich cen nie da się zmienić, to podpowiedzi zawarte w tym artykule mogą pomóc w organizacji wakacji bez poniesienia zbyt wysokich kosztów.

Po pierwsze, ważny jest wybór miejsca i pory roku. By nie przepłacić, najlepiej omijać popularne miejsca. Wycieczka w region Jungfrauoch lub na górę Pilatus dostarcza wprawdzie wspaniałych widoków, jednak ceny za transport z lotniska i wyżywienie w krótkim czasie mogą spowodować, że stracimy kilkaset franków. Na szczęście także poza największymi turystycznymi atrakcjami, w Szwajcarii znaleźć można piękne zakątki. Na stronach freizeit.ch i ausflugsziele.ch możliwe jest znalezienie wielu aktualnych ofert zwróconych głównie do rodzin. Wybierając podróż latem zamiast zimą, wydatki na wyżywienie i nocleg są, dzięki lepszej pogodzie, niższe. Przy ujemnych temperaturach i śniegu nocka w słomie czy posiłek na świeżym powietrzu są niezbyt zachęcające. Gdy urlop zimą jest jednak największym marzeniem, radzimy wybrać mniejsze ośrodki narciarskie, zamiast tych wielkich, które są też odpowiednio droższe lub zamienić korzystanie z drogich wyciągów narciarskich na spacer po górach.

Die Schweizerischen Bundesbahnen (SBB), czyli koleje szwajcarskie, oferują specjalne pakiety dla turystów, „Swiss Travel Pass” to bilet na wszystkie środki publicznego transportu, który dostępny jest w różnych wariantach. Przykładowo za 216 franków można jeździć po całym kraju bez jakichkolwiek ograniczeń. Z kartą „Swiss Half Fare Card” za 120 franków miesięcznie jazda pociągiem, autobusem, statkiem i niektórymi wyciągami góorskimi

kosztuje tylko połowę swojej ceny. Rodziny powinny także pamiętać, że dzieci do szóstego roku życia w Szwajcarii komunikacją publiczną jeżdżą całkowicie za darmo, a dzięki karcie „Swiss Family Card” młodzi, którzy nie ukończyli szesnastego roku życia, też nie zapłacą ani franka. Najtaniej zwiedza się jednak pieszo, a ponieważ szwajcarskie miasteczka są względnie małe, historyczne śródmieścia można przemierzać na piechotę. Ci, którzy nie preferują długich wędrówek, mają do wyboru także inne opcje. Niektóre miasta oferują wypożyczenie rowerów za darmo lub za bardzo niską cenę. Pomimo że ceny paliwa w kraju są często niższe niż w Niemczech czy innych krajach Europy, to opłaty za parkingi są tu już bardzo wysokie. Jeśli znacie kogoś mieszkającego w Szwajcarii, możecie kupić bilety parkingowe dla odwiedzających, dzięki nim, w poszczególne dni możliwy jest parking w tzw. niebieskich strefach. Cena takiego biletu to od 6 do 20 franków za dzień, a zdobyć go można (zależnie od regionu) na policji, w automacie lub kiosku. W Bazylei ten może być nawet zamówiony i wydrukowany przez Internet. W nielicznych miastach istnieją jeszcze białe miejsca, które oferują darmowy parking, by jednak zaparkować na nim, trzeba się nieźle naszukać

A jak tanio nocować w Szwajcarii?

W hotelach ceny pomiędzy 80 a 200 frankami za noc są rzeczą całkowicie normalną, a jeśli komuś zależy na lepszych warunkach, to będzie musiał wyłożyć nawet do 400 franków. Jedyną zaletą nocowania w hotelu jest tzw. Gästekarte, czyli karta, którą często dostajemy lub możemy zakupić za bardzo niską cenę w miejscu naszego pobytu. Dzięki niej poruszamy się za darmo komunikacją publiczną oraz mamy

rabaty na wyciągi górskie, statki i atrakcje w okolicy. Niektóre hotele połączyły się pod nazwą „Swiss Budget Hotels”, kto na tej platformie trochę poszpera, znajdzie okazyjne pokoje za cenę poniżej 80 franków. Oczywiście poza hotelami istnieją jeszcze tańsze alternatywy, nie zapewniają one jednak tyle komfortu.

Kemping

W porównaniu do hoteli opcja ta jest tańsza, jednak nie aż tak jak w Polsce. Na cenę składają się najczęściej opłaty za liczbę osób, namiot czy też przyczepę, samochód i miejsce postoju. Różnice w cenach są w zależności od miejsca ogromne, opłaca się więc wcześniej sprawdzić, gdzie kemping wyjdzie najtaniej. Najlepszą opcją jest rozłożenie swojego namiotu na łonie przyrody, co wprawdzie nie jest zakazane, ale trzeba jednak uważać na znaki informujące nas o tym, czy znajdujemy się na terenie rezerwatu przyrody. Możecie także zapytać rolnika czy ten zezwoli na spędzenie nocy na jego polu lub łące. Na zajazdach przy autostradzie wolno wam spędzić jedną noc w samochodzie lub przyczepie kempingowej.

Nocowanie w słomie

Wybór ten zapewnia niestandardowe spędzenie nocy i bliższe poznanie wiejskiego życia. W cenie najczęściej zawarte jest także śniadanie, które zawiera produkty prosto z gospodarstwa. Także za parking nie trzeba nic dopłacać, a niektórzy rolnicy zapewniają do tego darmowe WiFi czy odebranie z konkretnego miejsca. Nocleg w słomie kosztuje od 25 do 30 franków za noc, kto woli jednak normalne łóżko, może wybrać pokój rodzinny. Oferty dostępne są w Internecie.

Kwatery prywatne

W Szwajcarii, jak i na całym świecie

cie, wielką popularność zyskały kwatery prywatne jak Bed and Breakfast, airbnb czy Couch-surfing. Kto starannie poszuka, znajdzie obok wielu luksusowych ofert, tanie możliwości nocowania. Kolejną zaletą jest to, że opcja ta ułatwia poznanie nowych ludzi, co w anonimowym hotelu nie jest łatwe.

Domy noclegowe Przyjaciół Przyrody

Kto ceni sobie proste miejsce noclegowe i uwielbia przyrodę, będzie tutaj bardzo zadowolony. Domy te leżą często na skrajach lasu, na wzniesieniu, w okolicach ośrodków narciarskich, przy strumieniu lub jeziorze. Mimo świetnej lokalizacji ceny nie są wygórowane, noc w sali sypialnej kosztuje najczęściej około 10-30 franków.

Schronisko górskie

Szwajcarski Klub Alpejski (SAC) prowadzi 152 schroniska w szwajcarskich Alpach. Dorosła osoba zapłaci za noc od 20 do 40 franków.

Schronisko młodzieżowe

Nocleg w pokoju kilkuosobowym kosztuje około 40 franków za osobę. Wiele z nich oferuje atrakcyjne kombinacje, kto przykładowo zamówi nocleg w schronisku młodzieżowym Crans-Montana, dostanie bilet na wyciągi górskie gratis.

Wizyty w szwajcarskich restauracjach to jedno z najwyższych możliwych wydatków podczas naszego urlopu, wiemy jednak jak je mocno ograniczyć. Świetną alternatywą jest piknik w parku. Jedzenie kupić można w marketach, które bardzo często oferują posiłki, niewymagające jakichkolwiek sztuczków. Godne polecenia jest na przykład suszone mięso, pasztet, drożdżowy warkocz czy zapakowane wraz z plastikowymi widelcami sałatki. Opłaca się też

robić zakupy w sobotę wieczorem, kiedy wiele świeżych produktów jest przecenionych o 50%. W niektórych miastach istnieją tak zwane „Ässbars”, czyli projekty przeciwko marnowaniu jedzenia oferujące chleb, pieczywo i napoje z dnia poprzedniego w promocyjnych cenach. Podobną ideę mają także publiczne lodówki, do których każdy z nas może włożyć niepotrzebne produkty lub je zabrać i posilić się za darmo. Jeśli jednak chcecie odwiedzić restaurację, zróbcie to koło południa. Zestawy obiadowe są znacznie tańsze od tych wieczorowych. Do tego istnieje wiele restauracji samoobsługowych, które nie są aż tak drogie. Niektóre miasta oferują także tzw. „Prozentbuch”. Za około 45 franków zakupić można książeczkę z prawie 90 zniżkami z trzech kategorii: restauracje, życie nocne i czas wolny. Najczęściej są to zniżki typu 2 za 1, czyli dwa napoje, posiłki, bilety w cenie jednego. By zaoszczędzić, należy także pić wodę z kranu zamiast mineralnej, która w Szwajcarii jest świetnej jakości.

Wstępy do atrakcji nie należą do najtańszych, jednak właściciele wielu z nich oferują interesujące pakiety. Przykładowo skansen w Ballenbergu może wydawać się dosyć drogi, jednak w połączeniu z noclegiem i śniadaniem cały pakiet wyniesie 75 franków. Istnieje także wiele miejsc, do których wstęp nic nie kosztuje. Lista darmowych muzeów jest długa, oto kilka propozycji:

- Ośrodek naukowo-badawczy CERN w Meyrin - oferuje darmowe ekspozycje, jak i oprowadzanie
- Archiwum Thomasa Manna w Politechnice Federalnej w Zurychu
- Muzeum jazzu „Swiss Jazzorama” w Uster
- Muzeum Sztuki w Zurychu - co srodę zwiedzanie jest bezpłatne
- Muzea w Bernie - przez cztery soboty sierpnia wstęp będzie

darmowy

- Muzeum zoologiczne - oferuje darmowy wstęp, oprowadzanie oraz warsztaty dla całych rodzin
- Budynek Parlamentu w Bernie
- Muzeum budowli na palach w Luscherz

Jak zwiedzić Zurych za darmo?

Należy najpierw wypożyczyć rower w Züri rollt, oczywiście nie kosztuje to nic, i pojechać nim do dzielnicy Uniwersyteckiej, by tam udać się na taras Politechniki Federalnej i podziwiać wspaniałe widoki na całe miasto. By poznać Zurych, najlepiej wziąć udział w darmowym oprowadzaniu, które oferuje stowarzyszenie Free Walk Zurich. Dobrym pomysłem jest także posłuchanie wykładu na Uniwersytecie Zuryskim, wstęp jest bezpłatny lub wymaga wydania niewielkiej kwoty. W Szwajcarii większość kościołów zwiedzać można całkowicie darmowo, wyjątkiem jest jednak kościół Fraumünster, znany z witraży Chagalla. Zamiast więc do niego, lepiej wybrać się do kościoła Grossmünster po drugiej stronie rzeki Limmat. Tam, z wyjątkiem wejścia na wieżę, zwiedzanie nic nie kosztuje. Dobrym pomysłem jest także Jezioro Zuryskie, które ma wiele zatok. Kąpieliska Unterer Letten, Oberer Letten i Männerbad (dostępne tylko dla mężczyzn) odwiedzić można bezpłatnie. Zaś wizyta na Lindenhof zapewnia nie tylko wspaniałe widoki, historyczny plac kryje za sobą ciekawą historię. Swoją część czasu warto także spędzić w Ogrodzie Botanicznym, w którym rośnie około 9 tys. gatunków roślin. Ogromna polana, staw i stołówka aż zachęcają do dłuższego odpoczynku.

Nie pozostaje więc nic innego jak udanie się do Szwajcarii i spędzenie wspaniałego urlopu za małe pieniądze!

Paulina Kuc

smuda consulting®

OBSŁUGA POLSKICH FIRM W NIEMCZECH

- \\ Firma w Niemczech – zakładanie i kompleksowa obsługa
- \\ Polska firma w Niemczech – usługi na terenie Niemiec
- \\ Soka Bau – rejestracja i rozliczanie polskich firm

+48 77 4032426

INFO@SMUDA-CONSULTING.COM

WWW.SMUDA-CONSULTING.COM

UL. OPOLSKA 133, 46-081 DOBRZEŃ MAŁY

www.punkt.media

WYDAWCA

sc.media
ul. Wrocławska 133
45-837 Opole /Polen
www.sc.media

REDAKCJA

redakcja@job-profi.pl

REDAKTOR NACZELNY

Piotr Piela

AUTORZY:

Emanuela Janda, Katarzyna Jonietz,
Justyna Kampa, Paulina Kuc, Anna
Makowska, Ramona Nocoń, Piotr Piela,
Andrzej Zieliński

DZIAŁ MARKETINGU I REKLAMY

Dorota Michniewicz-Rybarz
d.michniewicz@polenjournal.de
+48 728 838 003

DZIAŁ GRAFICZNY

Emanuela Janda

KOREKTA

Aurelia Nyk

Niemcy | Austria | Szwajcaria

punkt.
media

WIĘCEJ NIŻ GAZETA.

 punktpress

 @punkt_press

 PunktTV